

MŪSŲ LIETUVA

NR. 44 (1629) - SEMANÁRIO - 1979 M. LAPKRIČIO - NOVEMBRO 8 D. 8,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338.

Spaudos metai

Sie metai baigiasi ir tai beveik nepastebint, kad jie yra ar buvo lietuviškosios spaudos metai. Š. m. rugpjūtyje suėjo 100 metų nuo pirmojo lietuviško laikraščio "Gazietas Lietuwiszka" JAV-se. Š. m. balandyje suėjo 75-ri metai nuo lietuviškosios spaudos laisvės atgavimo (toji nelaisvė truko 40 metų). Tai sukaktys, kurios, kaip istorinės gairės, rodo lietuviškosios spaudos kelią ir Lietuvoje, ir išeivijoje. Derėjo tiek mūsų veiksniams, tiek visuomenei atkreipti dėmesį į tas sukaktis ir kartu pažvelgti į spaudos sritį, kuri mūsų gyvenime tebėra gyvybinės reikšmės. Praeityje Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba yra skelbusi jaunimo, švietimo metus, bet dar nėra skelbusi spaudos metų. O tie metai atėjo ir praėjo. Skelbti juos dabar, žinoma, pervėlu, be to, šiemet dėmesio centre buvo Vilniaus universiteto 400 metų sukaktis. Vis dėlto derėtų pasvarstyti, ar nebūtų verta skelbti spaudos metais 1980-sius. Juk jie bus įžanginiai į antrąjį šimtmetį Š. Amerikos lietuvių spaudos ir sueis 40 metų nuo antrojo spaudos uždraudimo (sovietinė okupacija), kaip kad primena pogrindžio "Aušra".

IMANT chronologiškai, 1980-ųjų skelbimas spaudos metais būtų šiek tiek pavėluotas, bet didžiųjų spaudos sukakčių įkvėptas. Pavėlavimas būtų labai nedidelis, bet nauda tokių metų galėtų būti didelė. Visų pirma tuo būdu mūsų visuomenė būtų paskatinta dabarties akimis pažvelgti į didžiąsias spaudos sukaktis, prisiminti jos praeitį, kurioje, galima sakyti, gimė dabartis. Geriau pažinus praeitį, šviesiau atsiveria akys ir dabarčiai bei jos problemoms. Pamačius ryškesniu žvilgsniu, kaip skynė sau kelius mūsų spauda, kyla ir didesnis įvertinimas dabarties pastangų toje srityje. O mūsų visuomenėje lietuviškos spaudos vertinimo, geriau šakant branginimo, gerokai trūksta. Juk nepaslaptis, kad yra daugybė raštingų, ir tai labai raštingų šeimų, kurių lietuviškas laikraštis ar knyga nepasiekia. Antra, spaudos metais dabartinė išeivijos spauda būtų paskatinta pastudijuoti savąją situaciją, savo paskirtį tautos ~~sutemų~~ laikotarpyje, peržiūrėti turimas pajėgas, tobulinimo galimybes, mesti žvilgsnį į netolimą ateitį, patyrinėti lietuvių visuomenės nuotaikas spaudos atžvilgiu. Pvz. PLB ir žurnalistų sąjungos rūpesčiu galėtų būti suorganizuotas netgi spaudos darbuotojų kongresas ar konferencija, kuri apimtų leidėjus, redaktorius, rašytojus, bendradarbius, platintojus, spaustuvininkus. Tokioje konferencijoje galėtų būti pajudintos visos pagrindinės spaudos problemos.

SPRESTINŲ problemų eilėje tektų žvelgti į tris pagrindines pozicijas — 1. Š. Amerika, Europa, Australija, 2. Pietų Amerika, 3. okupuotoji Lietuva. Tai plotai, kur vyksta stipresnis ar silpnesnis lietuviškasis gyvenimas. Pirmoje pozicijoje reikėtų kritiškai peržvelgti esamą spaudos būklę, iškelti taisytinus dalykus ir jaunosios kartos atėjimą. Tai platūs klausimai, reikalingi sociologinio mokslinio tyrimo ir atitinkamų išvadų. Antroji pozicija — pogrindžio tyrimas ir atitinkamų išvadų. Antroji pozicija — pogrindžio tyrimas ir atitinkamų išvadų.

pozicija — pogrindžio tyrimas ir atitinkamų išvadų.
M.Mažvydo biblioteka

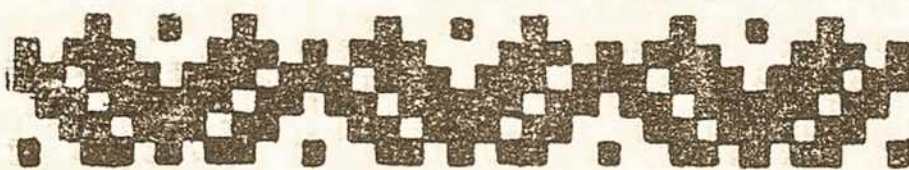

"PAKILIMAS"

Neturi nei pradžios nei galo. Geriau tariant, nėra žinomi nei pradžia nei galas. Gyvybės, išlikimo pastanga, apsisaugojant nuo troškulio ir bado, siekiant ko nors anapus. Visokiu keliu galima pasirinkti, bet katras tavo? katras mano?

Atsakymas yra tolumoj, ateities migloj.

Elizabetė Vazgauskaitė

Amerika, kuri reikalinga specialaus dėmesio. Ten gyvena masės lietuvių, bet jų spauda silpna, nes nesulaukia pakankamai stiprios paramos. Ten ji laikosi, galima sakyti, herojiškomis pastangomis. Tokiose sąlygose, kaip dabar, ji ten negalės ilgai laikytis. Dar visa laimė, kad ten spaudos srityje stipriai dirba vienuoliai marijonai ir saleziečiai. Bet ir jų jėgos labai ribotos. P. Amerikoje reikia bent dviejų stiprių lietuviškų savaitraščių ispaniškai ir portugališkai kalbančiuose kraštuose, ir tai tokių, kurie mokėtų prabilti ir lietuviškai silpnai kalbančius ar visai nekalbančius. Kitaip tariant, reikėtų sustiprinti ten esamus laikraščius. Trečia pozicija — Lietuva. Tiesa, išeivija nedaug tegali padėti, bet gali turėti ryšį su pogrindžio spauda ir būti antruoju jos frontu. Be to, galima yra išeivijos spaudos reakcija į okupacinę spaudą ir tiesioginis prabilimas per radiją. Tai klausimai, kurie tebelaukia platesnio ir didesnio dėmesio.

Tėviškės Ziburiai

SEMÁNARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca CEP 03124
São Paulo Brasil Caixa Postal. 4421 CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial Fone: 273-0338

Mėtinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 300,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8,00
Prenumerata paprastu paštu užsienį: 18 Dol. J.P. Amerika oro paštu: 20 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numero GARBĖS LEIDEJAS Cr. 1 500,00
Užuojautos. Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po 30,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai gražinami tik autoriumi prašant.
Straipsniai ir Korespondencija Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtina išreikšti Redakcijos bei leideju nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 39

LAIŠKAI IŠ GULAGO

Rašo Petras PAULAITIS:

"Mielas Broli, Tau bent kelis žodžius iš "pragaro".

Bijau oficialiai bet kam ir kiek daugiau rašyti, nes tai konfiskuoja, tai šiaip dingsta mūsų laiška. Be to, jaučiu, kad ir mano laišku gavėjus labiau seka ir persekioja. O norėtusi, kad visiškai neįjoliuotų, kad neatskirtų nuo mūsų Motinos Tėvynės ir nuo jos vaikų-dukų. Bet visgi mūsų pozicijos susirašinėti gana žymiu mastu mažėja ir nyksta. Kol širdis plaka krūtinėje jokiū būdu nenoriu priešui užleisti pozicijų. Sunkina reikalą, kad mūsų eilės retėja. Nėra jau žmonių, apie kuriuos dar būtų galima pasakyti:

Aš visas – verpetai,
Aš visas – ugnis,
Aš visas – godelėj
Dangaus kibirkštis.

Žmonės suseno, sukaršo. O ir liko tie, kuriems anksčiau mažai kas rūpėjo. Lietuvių esame 12, o iš viso šiandien mūsų kieme 130 beliko. Politinių lagerį likviduoja (nejučiomis): kas savaitę po mažą grupelę išveža į šiaurę – į Permės lagerius, o kitiems ruošia vietą Baraševė 3–5, iš kur pernai mus buvo iškraustę.

Jau Leono seniai kaip pasigendu, ir Vinco, ir daugelio kitų. Ar tik kas blogo su jais nenu-tiko? Rėžimas vis griežtėja. Ir tie žingsniukai prie griežtėjimo daromi planingai, pamažu. Stengiamasi kiekvieną paveikti iš vidaus, kad vienas kito bijotume ir vengtume. Visos vidaus taisyklės, įstatymai, instrukcijos miglotos, dviprasmiškos, prieštaraujančios pačios: kad ir kažin kaip kalinys būtų nuskriaustas ir teišus, jo visais atvejais laukia administracijos nuožiūra. Gaila ir pikta klausytis ir stebėti tuos žmogėnus, kurie dar tiki jų bet kokiū žmoniškumu. Viskas ir visur, net mažiausiose detalėse, nuoseklus ir sąmoningas melas ir apgaulė. Ir jie jau kitaip negali.

Bet mes šventai, nuoširdžiai tikime ir save pavadame Dievo valiai. Tik Jam vienam žinomas kančios reikalo kelias ir ačiū Jam, kad leidžia ir teikia jėgų žmonėms tuo keliu eiti.

Bučiuoju Tave, mielas Broli, ir per Tave savo mielą Tėvynę ir visus jos gerus vaikus ir dukras.

Petras PAULAITIS

Šiomet Petras PAULAITIS švenčia Gulage 75 m. amžiaus jubiliejų.

Sveikiname šia proga šį taurųjį Tautos sūnų, nepalūžusį lagerių košmarė, šviečiantį didvyrišką Dievo ir Tėvynės meilę ir šaukiantį visus į žygį už Tiesą. Jo sudėta kruvina auka ant Tėvynės laisvės aukuro kalbės ateinančioms kartoms kaip lietuvis mokėjo išlaikyti tikėjimą, branginti laisvę ir už ją viską paaukoti.

O mes meldžiame Jubiliatui gausios Dievo palaimos.

Rašo Nijolė SADŪNAITĖ

"Šiandien sumušiau laišku rašymo rekordą – rašau 37-tą laiškutį. Skolos mažėja. Rašau trumpai, po kelis žodžius. Nuotaika visų geriausia. Vakaras, pas mus 22 valanda. Einu pasivaikščioti 15 minučių po kiemą. Pasimelsiu ir miegoti. Ryt vėl budėti".

Nijolė stengiasi atsakyti į visus gautus laiškus. Per laisvą nuo darbo dieną vidutiniškai parašo po 20-30 laišku. Po paros darbo, kita para laisva. Trumpai pailsėjusi, visą laisvą laiką skiria laišku rašymui. Jei negausite nuo Nijolės laiško, žinokite, jog arba Nijolė negavo Jūsų rašyto laiško, arba jos parašytas Jums laiškas buvo saugumo cenzorių konfiskuotas. Labai retai cenzoriai praleidžia laiškus Nijolei iš Airijos, Anglijos, Australijos, Ispanijos, Olandijos, Portugalijos ir Prancūzijos. Iš minėtų valstybių Nijolė gavo po vieną, du ar kelis laiškus. Apie pusę iš užsienio gautų laišku yra iš Vakarų Vokietijos, nors ir jų didelė dalis konfiskuojama.

Michaela BAUMANN, gyvenanti Vokietijos Federatyvinėje respublikoje, 1978 m. balandžio 15 d. laiške Nijolei rašė: "Ar negavote laišku iš Ausburgo vyskupo Josef STIMPPLE? Tau vyskupas parašė daugelį kartų. Jis jautriai rūpinasi Tavimi. Laiškas iš Tavo labai pradžiugintų vyskupą". Praėjo lygiai metai po Michaelos BAUMANN laiško rašymo Nijolei, bet nė vienas Jo Ekscelencijos vysk. J. STIMPPLE laiškas, rašytas Nijolei, nebuvo jai įteiktas.

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŪSŲ PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

"Iš Lenkijos negavau nė vieno laiško, nors žinojau, kad daug lenkų rašė. Ir iš Vilniaus Lenkijos turistų man siųstų laišku negaunu. Iš Vašingtono gavau du laiškus, bet tų laišku man pilnai užteko, kad suprasčiau jų visų rūpestį ir norą man padėti. Labai visiems esu dėkinga".

Buvau pradėjus nerimauti, kai iš savo artimųjų gyvenančių Vilniuje, ilgai negavau laiško. O šiandien ir man šventė. Atnešė paštą, kur tarp kitų laišku buvo ir mano brolio Jono SA DŪNO penki laiška. Matyt, vienam laišku "keliauti" liūdna, tai jis ir "laukia" draugų – penkiese kur kas smagiai.

Mano daug laiškučių, kuriuose yra tik po kelis sakinius, negauna daug lagerininkų, kalinių, tremtinių. Masšvos gyventojų... Daug mano laišku dingsta ir tolimoje kelionėje į Tėvynę Lietuvą..."

Iš 1978. VI. 15 laiško:

"Labai dideli muitai už atsiųstas iš užsienio dovanas. Iš maisto ypač brangus šokoladas – plytelė – 1,20 rub. Kakao pokelis – 3 rub. Labai didelis išpirkimo mokestis už rūbus (ne svarbu, rūbai nauji ar panešioti). Paprastas, nevilnonis megztukas – 25 rb., kaproninė skarutė – 20 rub., kojinės – 5 rub. Išpirkimo kainos kaip ir parduotuvėje ar net didesnės. O mano pagrindinis atlyginimas – 75 rub. per mėnesį. Už mažą šešių kvadratinių metrų kambarėlį moku po 20 rub. (...)

Gavau iš Vakarų Vokietijos M. ISFRIED banderolę su dviem vienodais megztiniais. Megztukas, pagal 108 tarifą, nors jis panešiotas ir uždytas, įvertintas 25 rub. Turėjo išskaičiuoti iš manęs 50 rub., o Talino muitinė, įkainavusi pirmą megztuką 25 rub., o antrą pagal tą patį tarifą taip pat – 25 rub., čia pat susumavo abiejų kainą ir užrašė 50 rub. Apačioje bendrą sumą užrašė 75 rub., t.y. 25 rub. daugiau nei įkainavo. Šiandien parašiau į Talino muitinę pareiškimą, reikalaujama gražinti man 25 rub., kurie jiems nepriklauso, (...). Taip plėšikauti už panešiotus svetimus daiktus mūsų "humanistams" lyg tai ir netikty. (...) Liepos 5 d. atsakyme iš talino muitinės rašoma: "Muitas už vienodus daiktus, persiunčiamus virš normos, išskaičiuojamas dvigubai". Pasirašo muitinės viršininkas V. ARUSAAR.

Taip už žiedą, gautą iš Jeruzalės ir kainavusį 10 dolerių, Nijolė turėjo sumokėti 70 rub., o už kaproninę skarutę, gautą iš Vakarų Vokietijos, muitinė nuplėšė 20 rub. Be to, daug siunčiamų daiktų siuntiniuose nerandama, o kad būtų sunkiau sukontroliuoti, iš siuntinio išvagiama daiktų sąrašas".

Visi kriminaliniai ir politiniai tremtiniai, gavę eilines atostogas yra išleidžiami į savo namus. Paskutinėmis žiniomis, gautomis iš Nijolės, yra žinoma, kad rugpiūčio mėn. gavusi atostogas, Nijolė į Lietuvą atvažiuoti negalės – neleidžia saugumas. Daugelis susirūpinę, ar Nijolei bus leista sugrįžti į Lietuvą ir pasibaigus tremties laikui?

LIETUVIAI PASAULYJE

LIETUVIAI MASKVOS SPARTAKIADOJE

Liepos mėn. Maskvoj vyko 21-oji sporto spartakiada, kurioje dalyvavo užsienio kraštų sportininkai, o jų tarpe ir didelis būrys Lietuvos jaunimo. Kaip iš sovietinės spaudos matyti, dalis tų sportininkų pagerino savo pasiekimus. Lietuvos rekordų pagerinta net 15, nors ir ne visi pasiekė pasaulinio masto rezultatų.

Spartakiadoje dalyvavo ir šuolio į tolį pasaulio rekordistė Vilma Bardauskienė. Deja, šį sezoną Vilma esanti blogos sportinės formos — ją kamkina atsinaujinęs nugaros negalavimas, bet vistiek ji dalyvavo toje šventėje ir užėmė penktą vietą 6 m 29 cm rezultatu. Pirmoji buvo latvė A. Stukanė, nušokusi 6 m ir 66 cm.

Labai gerai pasirodė 16 metų amžiaus Vilniaus dešimtos klasės mokinė 200 m krūtine pasaulio rekordistė Lina Kačiušytė. Už 200 m krūtine ji laimėjo spartakiados aukso medalį, o 100 m krūtine sidabro. Olandijoje, Europos Taurės turnyre, rugpiūčio 12 d. Lina ir vėl laimėjo pirmąją vietą 200 m krūtine (anglų spauda jos pavardę rašo Lina Kachuschte).

Vilnietis studentas Robertas Žulpa plaukime 200 m krūtine taip pat laimėjo spartakiados aukso medalį, tuo pačiu pagerindamas Lietuvos ir Sov. Sąjungos rekordą.

Rugpiūčio 12 d. Londone, Crystal Palace, Europos taurės plaukimo turnyre tas pats Robertas Žulpa (anglų spauda rašo R. Shulpa) 200 m krūtine laimėjo pirmąją vietą.

Atrodo, kad anglų sporto komentatoriai nenusilaužia liežuviu ar neišsisuka piršto, rašdami ar tardami tik lauko tenisininko Vito Gerulaičio pavardę. Taip pat neatrodo, kad kam kada nors būtų rūpėję atitaisyti Lietuvos sportininkų iškraipytas pavardes Vakarų pasaulio spaudoje.

Švenčionyse gimęs žinomas lengvaatletis A. Antipovas 10.000 m bėgime spartakiadoje užėmė antrą vietą ir gavo sidabro medalį.

Iš lietuvių lengvaatlečių dar spartakiadoje pasižymėjo R. Valiulis 400 m bėgime, finale buvo ketvirtas, o vilnietis R. Kazlauskas šuolyje į aukštį peršoko 2 m 18 cm ir pateko į penktą vietą. Kurnietis V. Mizgaitis, buvęs pasaulio jaunimo imtynių čempionas (100 kg svorio kategorijoje), taip pat gerai pasirodė. Boksininkas Algirdas Majauskas išsikovojo spartakiados bronzos medalį.

Kijeve vykusiame rankinio turnyre Lietuvos moterų rinktinė laimėjo antrą vietą ir spartakiados sidabro medalį, o vyrai sportininkai — trečią vietą ir bronzos medalį.

Spartakiados krepšinio turnyras vyks ta Vilniuje. Jame Lietuvos ir Latvijos rinktinės moterų krepšinio komandos pasiekė finalą.

DAR APIE LIETUVIUS MASKVOS SPARTAKIADOJE

Galutinėje kovoje Vilniuje susitiko lietuvių ir latvių moterų krepšinio rinktinės komandos, laimėjo latvės 53:49 rezultatu. Lietuvos moterų rinktinėi teko si-

dabro medalis. Latvės dabar yra spartakiados čempionės penktą kartą.

Boksininkas Algirdas Jančiauskas laimėjo spartakiados aukso medalį, o dėl Sov. Sąjungos čempiono vardo turėjo dar kautis su Rusijos respublikos čempionu I. Novikovu. Nugalėjęs I. Novikova, Algirdas tapo ir Sov. Sąjungos čempionu.

Kauno imtininkui A. Songailai teko spartakiados sidabro medalis.

Taip pat sidabro medalį sklandymo varžybose išsikovojo Rima Stašaitytė, o sklandymo aukso medalį laimėjo Lietuvos sklandymo rinktinė.

Bronzos medalis teko džiudo imtininkui iš Kauno P. Ponomarioviui.

LIETUVIŠKI VALGIAI ČIKAGOJE

Čikagoje yra visa eilė lietuviškų restoranų, delikatesų krautuvių ir kt. Pradžia turbūt priklauso lietuviškom kepyklom, kurių duona liet. duona gaunama įvairiose miesto krautuvėse. Andrulio sūris, net lėktuvais išvežojamas į kitus miestus, kurio skelbimai girdimi Čikagos radijo stotyse.

Iš mažesnių vietovių atvykę lietuviai mielai pasisvečiuoja lietuviškame restorane, kur ir patarnavimas yra visiškai lietuviškas: "Neringoje" "Palangoje", "Ramūnėje", "Rūtoje", "Healthy Food", "Tulpėje". Amerikiečiai visados stebisi duosnį patiekalų kiekiu, o mėgėjai gal' nusipirkti karštų ar šaltų valgių namo parsinešti. Yra septynios paruošto maisto krautuvės, kurių gaminiai pasiekia ir svetimtaučius. Kiniečių restorane galima užtikti lietuvišką napaleoną (tortas) — tai Danutės Kurauskienės "Marquette Delicatessen" parduotuvės gaminy, padarytas su kiniečių įteiktais prieskoniais. Garsiam "Addison" restorane (apie 50 mylių nuo Čikagos), galima užsakyti plonai supiaustyto kugelio taip pat iš D. Kurauskienės krautuvės. Lietuviškos valgyklos ir maisto parduotuvės užsiima tik geriausia reklama — per savo klientus, kurie patenkinti kokybe ir aptarnavimu

LIETUVIS FILMŲ DARBE

Arėjo Vitkausko WORLD-WIDE BUREAU pasaulinė skiltis „American Scene“ mini lietuvių Rimą Vainorių svarbioje filmų darbo vietoje — jis prašytas kaip antrojo vieneto režisierius Paramount Pictures filme „Lošikai“ — „Players“, kur, teniso, mėgėjų džiaugsmui, gausios tikro lošimo scenos įterpiamos į Amerikos lošiko (Dean-Paul Martin „Chris“ rolėje) pavojingą meilės „lošimą“ su „viršgeraširde“ Nicole.

VYTAUTAS PUŠKORIUS BAIGĖ AUKSTUOSIUS MUZIKOS MOKSLUS

Išeivijos lietuvių muzikų šeima padidėjo dar vienu diplomuotu nariu. Vytautas Puškorius šį pavasarį baigė Bowling Green State University, College of Musical Arts, įsigydamas bakalaurą laipsnį fortepijono srity (piano performance). Jaunasis muzikas iš pat mažens aktyviai reiškėsi lietuviškame gyvenime. Lankė ir baigė Vyskupo Valančiaus lituanistinę mokyklą Clevelande, buvo skautų ir ateitininkų organizacijose, vaidino Vaidilos teatre, šoko ir vėliau grojo Grandinėlėje. Dar tebebūdamas studentas Clevelande yra tal kinęs daugeliui lietuviškų organizacijų, atlikdamas programas fortepijono veikalus. Kaip pianistas ir akomponiatorius dalyvavo Vyčių išvykoje į Pietų Ameriką. Clevelando lietuviškai visuomenei yra prisistatęs pilnu fortepijono rečitaliu. Savo rečitalius yra skyręs III ir IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresų naudai. Taip pat yra dalyvavęs New York Tautos šventės minėjimo meninėje programoje ir Chicagoje Margučio ruošiamame koncerte.

Pažymėtina, kad ir amerikiečių universitete Vytautas Puškorius buvo žinomas ir reikėsi kaip lietuvis į savo diplominio rečitalio pasirinktą programą, įtraukdamas du Čiurlionio kūrinius, kurie pirmą kartą skambėjo Bowling Green Universiteto koncertų salėje.

Sveikiname jauną diplomuotą muziką, pianistą Vytautą Puškorių ir linkime jam sėkmės jo pasirinktoje profesijoje. Esame tikri, kad jis savo muzikiniu menu niekada nenutols nuo lietuviškos išeivijos ir mes daug kartų džiaugsimės jo talentu.

Ona Jokūbaitienė

LAISVOJI LIETUVA

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJEI

A.D.P.

Aleksandra Vaisiūnienė

VENECUELOJF

KA GALVOJA MŪSŲ JAUNIMAS APIE RELIGIJĄ

Spalio 11 dieną Venecuelos Jaunimo Sąjunga pakvietė gerbiamą Brazilijos svečią kunigą Praną Gavėną "Mūsų Lietuva" redaktorių, ir mūsų kolonijos kapelioną kunigą Antaną Perkumą, vakaronę ir pokalbį. Vakaronė įvyko gražiai, nuo Caracaso apie 15 kilometrų tolimo, Mažeikių ūkyje. Tuo pačiu, labai malonu buvo aplankyti ir inž. Juozą Mažeiką sunkiai sirgusį ir dabar jau besveikstantį. Mažeikai savo ūkj laiko gražiai sutvarkę ir gali visuomet priimti didesnį skaičių mūsų tautiečių.

Pirmoje eilėje norime pasveikinti Jaunimo Sąjungos Pirmininką inž. Arą Mažeiką, šiais metais baigusį inžinerijos mokslą.

Bendrai paėmus, norisi pabrėžti, kad Mažeikių šeimos jaunimas yra išskirtinų gabumų vaikai, visuomet gimnazijoje, universitete ir kitose mokslo srityse (pasiekę pirmąsias vietas moksle) nežiūrindami, kad Aras, kartais verčiamas tam tikrų gyvenimo sąlygų, turėdavo atitraukti kokį laikotarpį nuo mokslo, bet ir vėl lengvai pasivydavo ir baigėdavo kursą pirmuoju mokiniu. Todėl, visa lietuvių bendruomenė sveikiname Arą Mažeiką mokslo baigimu, linkime jo gyvenimui kuo daugiausiai sėkmės ir kad jis ir toliau vadovautų Venecuelos lietuvių jaunimo labui.

Mažeikių šeima gausi, susidedanti iš 5 sūnų ir vienos dukters; visi vaikai yra baigę aukštuosius mokslus.

Maloniai buvome nustebinti jaunimo gražiu pasiruošimu ir priėmimu svečių. Pabuvojus ir pasivaišinus, Aras Mažeika, Jaunimo Sąjungos Pirmininkas, pakvietė visus svečius pasiklaudyti kunigo Prano Gavėno papasakojimų iš Brazilijos lietuvių jaunimo gyvenimo. Susirinkime viso dalyvavo 32 asmenys.

Aras Mažeika pasveikino apsilankiusį Venecueloj svečią kunigą Praną Gavėną "Mūsų Lietuva" redaktorių, ir prašė tarti žodį. Pirmiausiai įdomu buvo išgirsti, kaip yra susiorganizavęs Brazilijos jaunimas ir jo veikla. Toliau mūsų jaunimas buvo prašomas pasisakyti religijos, ateities planų ir kitais jį slegiančiais ir neramumą keliančiais klausimais.

Pirmoje eilėje Aras pasisakė, kad nesuprantama, kodėl vyresnioji karta daro jaunimui priekaištų, kad jie nesilanko į bažnyčią; tas jiems atrodo lyg prievartavimas jų asmeninės laisvės. Kodėl jie

būtinai turi eiti į bažnyčią, jei neturi tam jokio patraukimo jausmo? Jiems religinis klausimas yra visai svetimas ir atrodo nereikalingas. Religijos jie visai nesupranta, nes mokyklose, kuriose mokinosi, nebuvo religinių pamokų; taip pat ir aplinkuma kuri juos gaubia neveda prie religijos. Pats Aras pasisakė, kad jis dabar randasi kryžkelėje ir šiandieną visai neaišku į kokią kryptį gali jo gyvenimas pakrypti religiniu atžvilgiu.

Žinoma, išgirdus tokį atvirą ir nuoširdų jaunimo pasisakymą, mums tik dabar paaiškėjo, kodėl tas spaudimas, kurį norėjo padaryti vyresnioji karta jaunimui, buvo jų įsitikinimų varžymas: jie religijos nesupranta, o ją suprasti tai daugelio ir ilgo laikotarpio studijų, aiškinimų, skaitymų ir mokimosi darbas. Jiems taip pat neaiškios ir visos kitos tikybos ir jų siekimai.

Nepaprastai būtų naudingi dažnesni tokio turinio pasišnekėjimai su jaunimu, bet tam tikslui prelegentas turi būti bešališkas ir gerai susipažinęs su religija ir tautišku.

Mūsų papročiuose religija ir tautiškas rišasi drauge; tuo labiau išsivijoje. Šiandien religija mus riša su tautišku. Didelė dalis bažnyčios lankytojų eina į bažnyčią, ne vien religijos vedami, bet todėl, kad tai vienintelė vieta, kuri suburia didesnį skaičių mūsų tautiečių.

Dažnai po lietuviškų pamaldų būna įvairūs tautinio pobūdžio pasikalbėjimai, pasisakymai, ar kunigas paskaito vieną kitą reikšmingą, lietuvių liečiantį laišką.

Dabartinė Ven. Liet. B-nės centro valdyba. Sėdi (iš kairės): skr. A. Zalneriūnaitė, kapel. kun. Ant. Perkumas, spaudos atstovė A. Vaisiūnienė, narys dr. V. Gutauskas, vicepirm. inž. L. Mažeika. Stovi: pirm. mokyt. J. Kukanauza ir išd. P. Kriščiūnas.

Aišku, jaunimo nesilankymas į lietuviškas pamaldas daug prisidėjo prie nutautėjimo, nes pamažu pasidarė vis didesnė spraga tarp jaunimo galvosenos ir bažnyčios. Jaunimas būdavo priverstas atsikalbinėti vyresniesiems, kad jie nesilanko į bažnyčią todėl, kad jiems reikia mokintis, o, kai ateina atostogos, kad jie vyksta grupiniai atostogauti; ir taip toji neįtikinanti "daina" be galo kas metai ta pati. Šiandien pas mūsų jaunimą šis religinio nusistatymo klausimas visai paaiškėjo; ir, aišku, jaunimas iš vyresniosios kartos nebus jau prievartaujamas dėl nesilankymo į lietuviškas pamaldas, iki tol, kol jaunimas pats be prievartos neįsisąmonins ir neapsispręs, kad lankymasis į lietuviškas pamaldas yra būtinas, taip religiniai taip ir tautiniai.

Malonu bus, jei jaunimas, gvildendamas religijos klausimo reikalingumą, pakreips savo galvosena į mūsų tėvynėje įsigyvenusias bažnytines tradicijas, kurios riša religiją su mūsų tauta. Pasitraukimas nuo lietuviškos bažnyčios šiandieną padaro didelę žalą pačiam jaunimui, jo ateičiai ir stiprina nutautėjimą.

Pasikalbėjimas įvyko labai nuoširdžioje nuotaikoje. Linkime jaunimui surasti tikrąjį kelią į religiją, kuri riša mūsų tautą ir jos tradicijas. Ieškokime tokių asmenų, kurie padėtų jaunimui surasti būdą išeiti iš tos labirintinės, jiems neaiškios kryžkelės.

Pabaigdamas, kun. Pranas Gavėnas, padėkojo jaunimui už puikų priėmimą ir religijos klausimais pasisakymą; ir pažadėjo melstis už tai, kad Venecuelos jaunimas surastų teisingą šios painios minties išsprendimo kelią, kuris taip ilgai laikė apsunkinęs jų sąžinės balsą.

Po tokio įdomaus pasikalbėjimo abi pusės liko patenkintos ir, padėkoję jaunimui už tokį atvirą pasisakymą, kiekvienas išsiskirstė į savo namus.

URUGVAJUJE

— Montevideo lietuvių "Žinios" jau persirito 950 savaičių skaičių, be perstojo lankydamos tautiečius. Įdomu, kad šio savaitinio biuletenio net trys numeriai yra siunčiami į vietos valstybinę biblioteką. Jeigu ateityje kas nors įieškos žinių apie vietos lietuvius, turės gana didelį ir smulkių žinių šaltinį iš mūsų tautiečių gyvenimo Urugvajuje.

— Didžiausią įspūdį padarė Katalikų Mokslo Akademijos suvažiavimas, kuris tęsėsi tris dienas. Lietuviai mokslininkai savo turiningom paskaitom paminėjo Vilniaus universiteto 400 metų sukaktį. Buvo įspūdinga ne tik dalyvauti įdomiose paskaitose, bet ir matyti mokslo žmones dalyvaujant šv. Mišiose, einant šv. Komunijos, giedant giesmes.

Teko dalyvauti Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos posėdyje. Sunku tikėti, kad per pusrandžio valandos buvo pereita apie 20 dienotvarkės punktų, nuodugnai išnagrinėtų ir aptartų. Jokių nereikalingų ilgų plepėjimų, kaip kad pas mus kartais būna. Kiekvienas tiksliai ir aiškiai informavo apie savo darbą ir išklaušė kitų sugestijų. Tai buvo tikrai tikslus ir dinamiškas posėdis. Kiekvienas narys jautėsi atsakingas už jam pavestą darbą ir parodė tikrą norą dirbti bendrai lietuvišką darbą.

Tai ištrauka iš kun. J. Giedrio atsiminimų iš kelionės po Šiaurės Ameriką, paskelbtų Urugvajaus lietuvių "Žiniose". Kun. J. Giedrys pavadavo kat. radijo valandėlės darbe ir "Žinių" leidime Gvidas Mačanskas penkių savaičių bėgyje.

— Š. m. rugsėjo mėnesio paskutinį sekmadienį "Ažuolynas" tarėsi vienu svarbiu reikalu. Šis visiems gerai pažįstamas šokių vienetas buvo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pakviestas į Šiaurės Ameriką. Šią kelionę organizuoja dr. Leonas Kriaučialūnas su talkininkais. Yra numatyta eilė pasirodymų įvairiuose miestuose.

— Lietuvių kalba mokytis raginama ir korespondenciniu būdu. Pamokos platinamos per lietuvių parapiją. Nors tos pamokos yra paruoštos Brazilijos LB rūpesčiu, dabar jos jau išverstos į ispanų kalbą ir pritaikytos šia kalba vartojantiems kraštams, kaip Urugvajus, Argentina ar Venecuela.

— Tautinių šokių ansamblis "Ažuolynas" labai gražiai pasirodė š. m. spalio 6 Armėnų šventėje. Ten dar dalyvavo įvairių kitų tautinių grupių šokių vienetai.

— Vyresnieji "Rintukai", vadovaujami Ant. Gregorio-Šleivio, puikiai atliko tautiškus šokius spalio 7 Capurro mokyklos programoje, o spalio 14 Hogar infantil nr. 5 patalpose. Šią grupę akordeonais palydi E. Evovlucas ir G. Verner.

Alf. D. Petraitis

KAS JUOS PAVADUOS?

Kartas nuo karto spaudoje skaitome, kad tas ir tas jau iškeliavo į Amžinybę. Gaila lietuvių, bet jeigu nepažįstamas, tai greitai ir užmiršti to nepažįstamo piliečio iškeliavimą.

Bet štai aną dieną staiga sužinojau, kad į Amžinybę iškeliavo mano buvęs matematikos mokytojas. Nenorėjau lyg ir tikėti, bet iš telefono ragelio balsas man tvirtino: "Jau daug laiko prabėgo, kai kun. Endriūnas mirė..."

Ir kaip gerai jį atsimenu. Lankiau gimnaziją Vytėnuose: ir mano didžiausias baubas buvo matematikos mokslai. Nežinau, ar kitas kas buvo toks nemokšas tiksluosiuose moksluose, kaip aš. Prisipažinsiu, kad nesugebėdavau nė nusirašyti iš draugų... Toks žemas buvo mano lygis, kad niekuomet į mano galvą netilpo visokie traukiniai, kurie amžinai važinėjo iš stoties į stotį ir niekuomet nesusitikdavo. Arba vėl, žiūrėk, reikėdavo pripildyti baseinus vandens, apskaičiuoti jų kiekius ir kranų pajėgumus... Turbūt tie traukiniai ir šandien sau kur nors važinėja, bet mano sąsiuvinuose jų bėgiai buvo raudonomis dvejukėmis atžymėti...

Ir štai sužinojome, kad atvyko naujas matematikos mokytojas. Aišku, kad aš nė jam, nė tai matematikai didelių simpatijų nejaučiau. Bet mokytojo nepasirinksi... Tik laukiau, kokius dabar skaičiavimus jis man užkraus.

Įėjo, apsidairė, pasidėjo knygą ant stalo ir paklausė, kaip mums sekasi su matematika. Suprantama, kad klasėje nevisi buvo tokie nemokšas. Turėjome vieną, kuris buvo pagarbiai Diogenu vadinamas. Tai tuojau Diogenas paaiškino, kad nesą sunkumų, kad mes maždaug jau matematikais esame nuo gimimo.

Mokytojas Endriūnas nieko nesakė. Kiek paaiškines, uždavė pratimus.

— Blogi reikalai, — sau vienas ma-

čiau. Pratimai ir toliau buvo man tiek suprantami, kiek kinų kalba.

Vėl mėginau vakare juos išrišti, kombinavau visaip skaičius, bet numeriai niekuo nebuvo panašūs į atsakymą ir tiek.

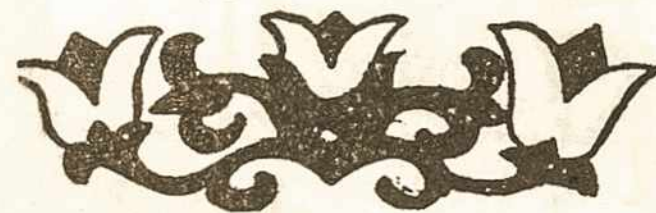
Po poros dienų mokytojas Endriūnas atnešė ištaisytus pratimus. Jis daug nekalbėjo, tik pasakė:

— Kieno laipsnis žemesnis už tris, turės nusirašyti nuo lentos gerai padarytus pratimus.

Ir ten pat žingsnis po žingsnio raštu padarė visus pratimus taip, kaip jie turėjo būti daromi. Ir aš pradėjau suprasti kieto matematikos mokslo paslaptis.

Šiandien kun. Endriūno, mano matematikos mokytojo jau nėra gyvųjų tarpe. Ir klausiu savęs: "kas jį pavaduos?" Kas pavaduos ir visus tuos buvusius mokytojus, dvasiškius, auklėtojus, kurie vienas po kito iškeliauja, o pašaukimų į šią kilnią profesiją-kunigystę kas kart mažiau...? Dažnai prisimenu tuos tolimus Vytėnus, kur jau atmintyje išblyškę asmenys mane mokė, ragino, drąsino... Ir visiems jiems šnabždu: "Ačiū, ačiū".

Iš knygos "Petras Perkumas"

V. Gytis

SAU PAČIAM

*Kadise man juk aušo rytas, ...
Kadise man žydėjo gėlės...
Rytai, ten auksu nubarstyta
Gamta man sakė pasakėles.*

*Senai... Juk skyniau margą gėlę
Segiau prie mylinčios krūtinės.
Dainoms žavėjau jauną sielą,
Bet... vyto rožės paskutinės...*

*Dabar aš kryžkelėj sustojęs
Su pakirstais dausų sparnais,
Su prirakintom žemėn kojom
Gėriuos aš tolimais kalnais...*

Seu tempo é valioso demais...

*para desperdiçá-lo com inquilinos, fiadores, contratos, informações, etc.
Mas agora você vai ter tempo de sobra para os negócios
mais importantes e lucrativos, confiando a administração ou venda
dos seus imóveis aos nossos 20 anos de tradição,
representados por idoneidade e presteza.*

*Garantimos o pagamento do aluguel com ABSOLUTA PONTUALIDADE,
e a Assistência Jurídica é GRATUITA*

*E tem mais: você não precisa usar seu capital para reformar seu imóvel.
Nós financiamos a reforma necessária para locação do mesmo,
SEM NENHUM ACRÉSCIMO*

Venha tomar um café conosco e comprove.

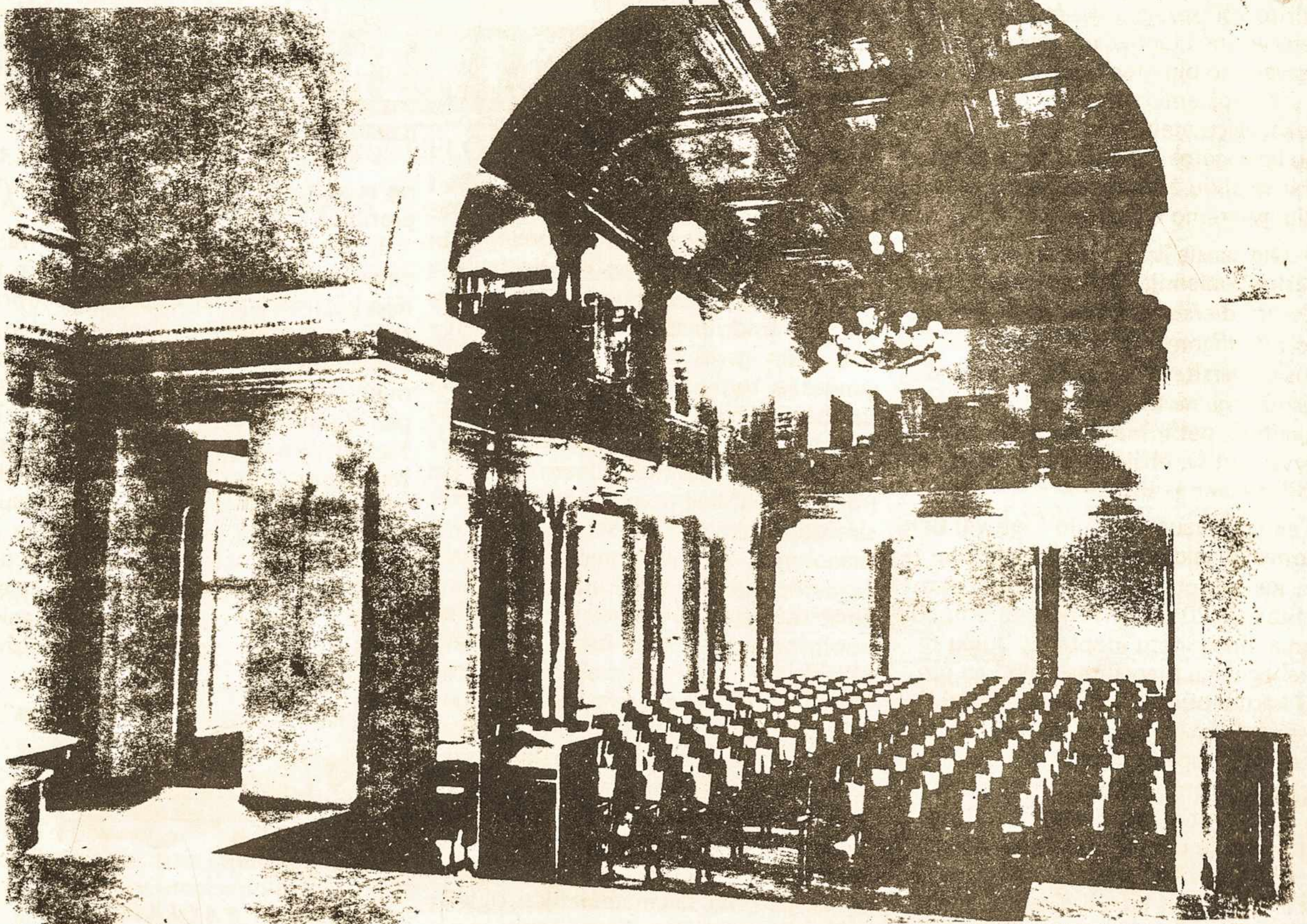
ALUGADORA E IMOBILIÁRIA SANTO ANDRÉ S/C LTDA.

CRICI - 12592

ASA

R. Dona Gertrudes de Lima, 520
Tels: 449-4848 e 449-6464 — S. André

Vilniaus universitetui 400 metu

Aktų salė (Sniadeckiu vardo)

Vilniaus universiteto sudėtis

Vilniaus Valstybinis Universitetas tai seniausia aukštoji mokykla Lietuvoje, kuri yra tuo pačiu ir senesnė už bet kurią aukštąją mokyklą visoje Tarybų Sąjungoje. Suprantama, visi lietuviai pelnytai ja didžiuojasi.

Turtinga ir įdomi senojo Universiteto istorija. Aš norėčiau pakalbėti apie šią dieninį Vilniaus Universitetą, tokį, kokią aš jį pažįstu. (Man pačiai teko studijuoti Universitete ketverius metus).

Šiuo metu Lietuvoje iš viso veikia 12 aukštųjų mokyklų, kuriose studijuoja 65 tūkstančiai studentų.

Universiteto, kaip universalios mokymo ir mokslo įstaigos, funkcija yra ugdyti aukštos teorinės kvalifikacijos ir perspektyvios mokslinės ir socialinės mąstysenos asmenybę. Universitete ugdomas studentų savarankiškumas, teorinis mąstymas, mokslinio tiriamojo darbo įgūdžiai, bei žinių pritaikymas praktikoje. Tokia kryptimi ir dirba Vilniaus Universitetas. Sovietų Sąjungoje skelbiama esą 65 universitetai, iš kurių ir Lietuvoje yra bent keli. Bet Vilniaus Universitetas jų tarpe švyti.

Vilniaus Universitete veikia 3 skyriai: dieninis, vakarinis ir neakivaizdinis. Jame mokosi 17 tūkstančių studentų — tai ketvirtadalis visos Lietuvos studentų.

Universitete yra 13 fakultetų: mechanikos — matematikos, fizikos, chemijos, gamtos mokslų, istorijos, filologijos, pramonės ekonomikos, prekybos, ekonominės

kibernetikos ir finansų, teisės, medicinos, gydytojų tobulinimosi fakultetas ir Kauno anglų kalbos vakarinio skyriaus filialas. Viso, — jame 100 katedrų.

Studentai gali išgyti vieną iš 30 specialybių, kurios apima 74 specializacijas. Čia ruošiami geografs, biologai, psichologai, filosofai — sociologai, klasikinės filologijos specialistai, lietuvių kalbos ir literatūros specialistai, rusų, anglų, vokiečių, prancūzų kalbų specialistai, žurnalistai, bibliotekininkai, prekybos bei pramonės ekonomistai ir daug kitų.

Universitete dirba daugiau kaip 1200 dėstytojų, iš jų — 70 mokslo daktarų ir profesorių, 560 mokslo kandidatų, t.y. 60% (procentų) universiteto dėstytojų turi mokslinius laipsnius.

Visais laikais Vilniaus Universitete buvo mokslinių tyrimų centras Lietuvoje. Dabar Universitetas savo moksliniais pasiekimais garsėja ne tik Lietuvoje, bet ir už jos ribų.

Vilniaus Universiteto matematikai su rektoriumi profesorium **Jonu Kubilju** priešaky mokslo pasaulyje žinomi, kaip originalios tikimybių teorijos mokyklos kūrėjai. Be to, matematikai dabar daug dėmesio skiria elektroninės skaičiavimo technikos pritaikymui visam viešajam ūkyje.

Mokslai Vilniaus Universitete

Fizikoje — labai svarbūs **Adolfo Jucio** ir jo mokinių darbai atominės ir molekulinės

linės spektroskopijos srityje, profesorių **Povilo Brazdžiūno** ir **Jurgio Viskočkos** darbai puslaidininkų fizikoje. Universiteto fizikai sėkmingai studijuoja kvantinę teoriją ir jos pritaikymo galimybes. Jų tyrinėjimų objektas — lazeriai. Senas mokslines tradicijas Universitete turi fizine chemija.

Universiteto medikai veda tyrinėjimus keliose srityse. Ypač sėkmingai dirba profesorius **Algimantas Marcinkevičius** širdies chirurgijos srityje. 1904 m. Vilniaus klinikoje buvo padarytos pirmosios širdies operacijos. Iki 1977 metų padaryta 5000 širdies indų operacijų, 3000 širdies operacijų, apie 80 inkstų persodinimų ir 7000 širdies zondavimų.

Lituanistikos bei lingvistikos srityje labai svarbūs profesorių **Jono Kazlausko** (1930-1970), **Jono Maziulio**, **Jono Paljono**, **Vytauto Urbučio**, **Zigmo Zinkevičiaus** darbai.

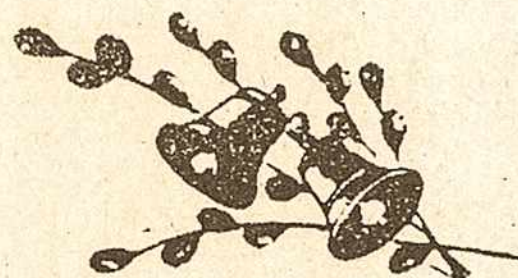
Baltistika tapo tarptautiniu mokslu. Iki II-ojo pasaulinio karo žymiausi darbai baltistikos srityje priklausė užsienio tyrinėtojams, nors Lietuvoje dirbo tokie įžymūs lituanistai kaip **Kazimieras Būga**, **Juozas Balčikonis**, **Jonas Jablonskis**, **Pra-nas Skardžius**, **Antanas Salys** ir kt.

Dabar pasauliui baltistikos centru pasidarė Vilnius.

Universiteto filologai bendradarbiauja su Lietuvių kalbos ir literatūros institutu, ruošdami bendrus darbus leksikos, gramatikos bei dialektologijos srityse.

1973 m. Universitete įkurta Baltų filologijos katedra. Leidžiamas tarptautinis Baltistų žurnalas „Baltistika“. Nuo 1964 m. rengiamos Baltistų konferencijos. Jose (nukelta į sekantį puslapį)

MUSU LIETUVA

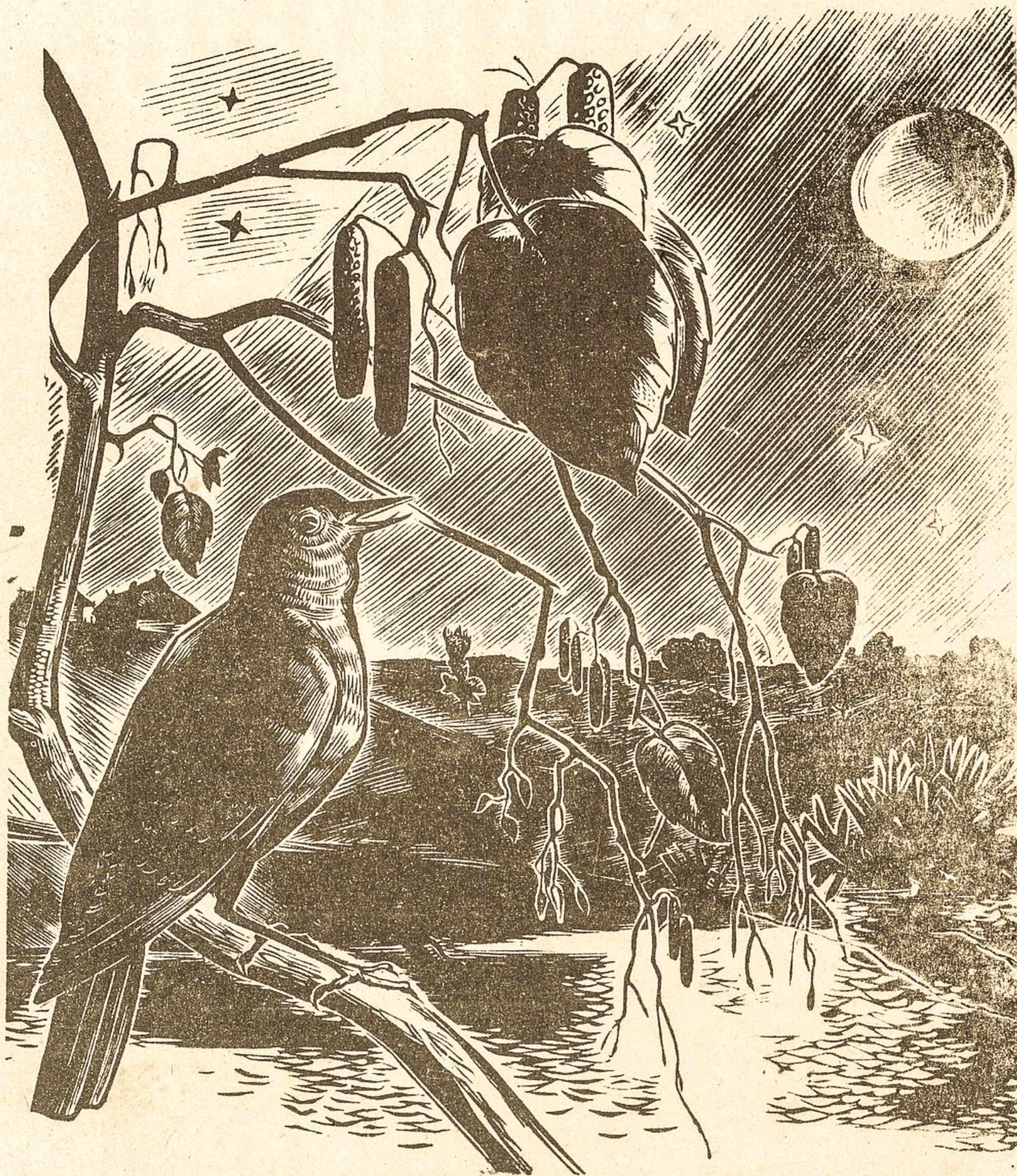

EM PORTUGUÊS NR. 19 (26)

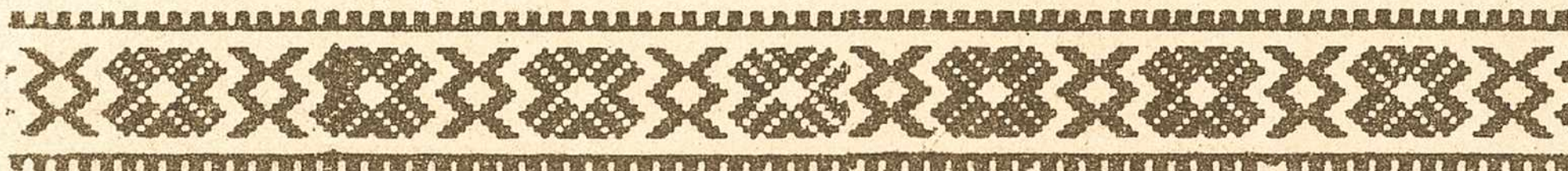
Suplemento

MUSU LIETUVA NR. 44 (1629) 1979 XI - 8

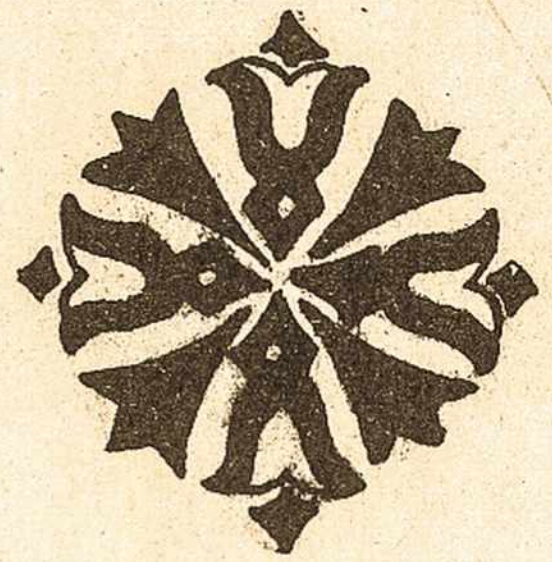
V. K. Jonynas

Pavasaris (Primavera)

TOMAS VENCLOVA

LITERATURA LITUANA
(SINOPSE)*Continuação*

Durante o período da independência, os leitores lituanos tomaram conhecimento, em sua própria língua, das obras literárias de estrutura mundial. O desenvolvimento da literatura moderna ocidental era seguido de perto pelos periodicos literários, sobretudo *Naujoji Romuva*, redigida por Juozas Keliotis (1902). É importante notar que autores tais como Thomas Mann, Jules Romain, Andrei Bely, Ivan Bunin, visitaram a Lituânia pessoalmente. Alguns escritores lituanos viveram temporária ou permanentemente no estrangeiro. Um pequeno grupo de escritores trabalhava nos EE.UU. (Antanas Tulys, 1898-1975 entre outros). Autores que escreviam em lituano achavam-se também na USSR, apesar de terem seguido fielmente os dogmas do comunismo, quase todos foram vítimas do terror Stalinista. Entre estes, precursor e único talento mais autêntico, foi Julis Janonis (1896-1917)

O trágico destino deste pequeno grupo de autores lituanos na URSS nem sequer foi evitado pelos escritores que ficaram na Lituânia. Em 1940 a URSS ocupou a Lituânia forçando a sua anexação. Iniciou-se o processo de sovietação efetuado de maneira particularmente brutal na época de Stalin. Terror, censura rigorosíssima, "lavagem cerebral" ideológica, eram acontecimentos diários. Quase todos os escritores de maneira ativa ou pelo menos passiva protestavam contra a sovietação. Alguns autores do grupo do *Terceiro Fronte* constituíram uma exceção: a eles se uniram Liudas Gira e Teofilis Tilvytis. O primeiro período de sovietação durou um ano, mas os danos por ele causado à vida cultural pode-se estimar em decênios. Seguiu-se-lhe a não menos brutal ocupação da Alemanha nazista. Os escritores de orientação soviética retiraram-se para a Rússia, com exceção de Montvila que foi fusilado pelos nazistas. Os que ficaram na Lituânia trataram de continuar o trabalho literário apesar das condições desfavoráveis. Neste período deprimidamente resplandeceu um só talento, o poeta de humor existencialista Vytautas Macernis (1920-1944), chamado de Rimbaud e de Lautreamont lituano, que pereceu na sua aldeia natal, vítima da guerra.

O ano 1944 separou definitivamente a literatura lituana em dois grupos — o dos que emigraram e o dos que ficaram na terra natal. Neste ano o exercito russo voltou à Lituânia e com ele alguns escritores (para dizer a verdade, durante os anos de guerra, longe da Lituânia, alguns deles, notavelmente Neris, criaram obras nostálgicas de valor duradouro). Uma dezena de escritores que viveram na Lituânia durante a ocupação alemã, ficaram no país natal para afrontar um destino incerto: Mykolaitis-Putinas, Vienuolis, Simonaityte, Grusas, Boruta e outros. Eles pertenciam a diferentes orientações políticas e literárias, mas decidiram igualmente não deixar a Lituânia (alguns não ousaram ou não tiveram tempo de emigrar). Sruoga foi devolvido à Lituânia de um campo de concentração alemão pelo governo soviético. Mas um número bem maior de escritores, junto com 62.000 outros lituanos, dispersou-se no mundo ocidental. Com o passar do tempo a maioria estabeleceu-se nos EE.UU., enquanto outros acham-se na Europa, no Canadá, na Austrália, no Brasil.

Tal bifurcação literária no mundo de hoje não é raridade. No século XIX o mesmo sucedeu aos poloneses, e no século XX a quase todos os países da Europa do Leste (por algum tempo também aos alemães e aos esapnhóis). No caso dos lituanos verificou-se o fenômeno geral, ambos os ramos literários não só se mantiveram mas também criaram algo de significativo. O ramo da emigração era limitado pelas dificuldades que lhe são inerentes, antes de mais nada pelo ambiente de língua e de cultura estrangeiras. Quanto ao

ramo que permaneceu na pátria, vivendo sob o jugo nacional e político e a sombra dos dogmas do realismo socialista, somos obrigados a falar dele com reserva. Não obstante, os emigrantes conseguiram criar obras que se distinguem pelo seu caráter moderno que enriquecem com uma cor peculiar a imagem da literatura mundial, enquanto que os que ficaram na Lituânia, confinados à cultura "oficial" soviética, trabalhavam não raras vezes com êxito para salvar as suas próprias tradições bem como para manter as antigas relações com a Europa Ocidental e Central. A sobrevivência dos dois ramos é tanto mais admirável se considerar-se o tamanho da nação e a sua relativamente recente tradição literária. Ademais, durante muitos anos, nenhum dos ramos terem contato com o outro. Hoje em dia a literatura da emigração de um modo ou de outro chega à Lituânia onde é estudada secretamente embora menos extensamente do que merece. A literatura da Lituânia no mundo ocidental é acessível a todos; muitos emigrantes venceram a desconfiança inerente com que eram recebidas estas obras, seguem-na atentamente, separando facilmente o falso do verdadeiro. Praticamente, ambos ramos já começam de novo a se assimilar numa única literatura lituana, ainda que uma unificação formal e total seria possível só no caso do reestabelecimento da independência ou pelo menos no caso de mudanças políticas consideráveis.

Durante pelo menos um quarto de século a literatura da emigração primava neste dueto e era só a representar no mundo o potencial criador lituano na arte da palavra. A poesia foi a primeira a expressar a experiência trágica dos anos que se seguiram à guerra e o fez provavelmente de maneira mais perfeita. Poetas que já tinham ganho renome durante a época da independência, representando tradições bem diferentes, continuavam a escrever versos; Vaitkus, Kirsa, Aistis, Brazdionis, Santvaras. Agora a sua poesia fazia-se sobretudo patriótica, com repercussões humanistas e moralistas. Ela se esforçava para cumprir uma função social — contribuir à sobrevivência da identidade lituana no estrangeiro e dirigir os olhares de todos ao destino da pátria. Destes poetas divergia fortemente Henrikas Radauskas (1910-1970), que havia publicado uma só coleção na Lituânia e que amadureceu de forma notável já no estrangeiro. Seus poemas se apresentam de um lado com o simbolismo e surrealismo francês, de outro lado com o akmeísmo russo; à primeira vista parecem ser fenômenos puramente estéticos, mas na realidade eles exprimem de maneira particular os temas essenciais do século XX — a fragilidade do homem e da cultura e ao mesmo tempo uma resistência insuperável diante do caos. O grupo que exerceu mais forte influência entre os poetas emigrados foi o dos "zemininkai" (os da terra), ligados à antologia *Zeme* (Terra), na qual se distinguiram Kazys Bradunas (1917), Alfonsas Nyka-Niliunas (1919), Henrikas Nagys (1920), Juozas Kekstas (1915). A eles se aparentavam também Jonas Mekas (1922), que mais tarde ficou famoso no cinema "underground" americano. Os "zemininkai" orientavam-se para a poesia moderna da literatura ocidental, também para Macernis e Oscar Milosz (como outrora os simbolistas para Baltrusaitis). Eles criaram um lirismo simbólico, expressivo, e muito pessoal, que exprime a experiência metafísica e psicológica do exílio. Há não poucas diferenças entre eles: Bradunas reanuda os arquétipos folclóricos, a magia dos antigos ritos, Nagys sofre dramaticamente em relação à paisagem e à história perdida, Nyka-Niliunas é o poeta mais abstrato, urbano, cultural e filosófico. Entretanto, são também inegáveis as semelhanças entre os "zemininkai". Cada um deles contribuiu para a liberação da poesia lituana dos estereótipos românticos sentimentais, da rigorosa versificação clássica, e fizeram um impacto considerável não só na emigração mas também à Lituânia.

Continua

Continuação de "Mūsų Lietuva - Nossa Lituânia" a publicação de um resumo da LITERATURA LITUANA, editado neste ano pela Fundação Nacional Lituana de Nova York. O autor é TOMAS VENCLOVA, escritor e poeta lituano, atualmente residente nos Estados Unidos. Sócio do PEN CLUB Internacional ele faz parte, representando a Lituânia, dos dissidentes chamados "Grupo de Helsinki", candidato ao "Prêmio Nobel da Paz".

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

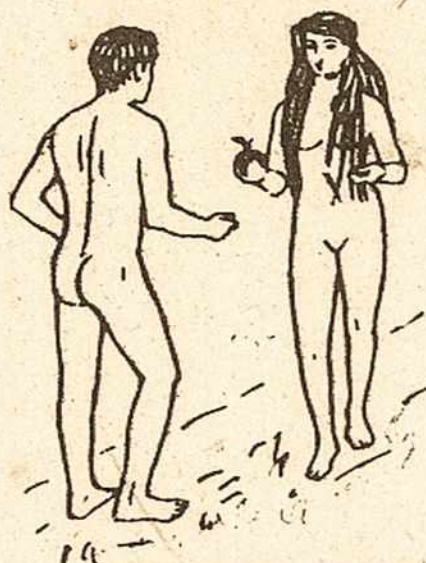

Paruošė: Alf. D. Petraitis

Kiek metų

- Du ir du bus keturi.
Kiek jau metų tu turi?
– Aš jau metų keturių, –
dančiukus visus turiu.
– Du ir du bus keturi.
– Kiek jau metų tu turi?
– Aš jau metų septynių, –
paskaitau be akinių.
– Du ir du bus keturi.
Kiek jau metų tu turi?
– Aš jau metų dešimties, –
vyras didelis išties.

Vytė Nemunėlis

ŽODYNAS

kiek	– quanto
metai	– anos, idade
du	– dois
keturi	– quatro
dantis	– dente
dančiukas	– dentinho
visas	– todo
septyni	– sete
skaityti	– ler
be	– sem
akiniai	– óculos
dešimtis	– dez
vyras	– homem
didelis	– grande
išties (iš tiesų)	– de verdade

Gramatika – gramática

Žodžiai: bus, turi, turiu, paskaitau
vadinasi veiksmažodžiai (verbos).

Prašau susipažinti su VEIKSMAŽODŽIU:

veiksmažodis TURĖTI

verbo TER

Tiesioginė nuosaka – indicativo	
E s a m a s i s	P r e s e n t e
Aš turiu	Eu tenho
tu turi	tu tens
jis turi	ele tem
ji turi	ela tem
mes turime	nós temos
jūs turite	vós tendes
jie turi	eles têm
jos turi	elas têm

veiksmažodis BŪTI

verbo SER ou ESTAR

Tiesioginė nuosaka – Indicativo	
E s a m a s i s	P r e s e n t e
Aš esu	Eu sou – estou
tu esi	tu és – estás
jis yra	ele é – está
ji yra	ela é – está
mes esame	nós somos – estamos
jūs esate	vós sois – estais
jie yra	eles são – estão
jos yra	elas são – estão

Išversti į portugalių kalbą

1. Aš turiu visus dantis.
2. Kiek metų tu turi?
3. Kiek metų turi Vytas?
4. Marytė turi aštuonerius metus.
5. Ar Vincukas skaito be akinių?

6. Aš esu namie.
7. Ar tėvelis ir mamytė yra namie?
8. Mes esame lietuviai.
9. Mano draugas turi gražų namą.
10. Jis turi gražų automobilį.

Taisyklė: (Kas čia? – Ką aš turiu?)

Aš turiu knygą. Ką aš turiu? Knygą.
Čia yra stalas. Aš turiu stalą.
stalas – stalą.

Čia yra namas. Aš turiu n
Čia yra paltas. Aš turiu p
Čia yra vaikas. Jis turi v
Čia yra miškas. Jie turi m

Svedai mini Čiurlionį

M. K. ČIURLIONIO MENO PARODA IR MUZIKA

Sąryšy su filmų serija švedų televizijoje apie Pabaltijo kraštus Vaesteraos miesto (120.000 gyv., 115 km. į vakarus nuo Stockholmo biblioteka surengė gražiai su tvarkytą Čiurlionio (1875-1911) paveikslų parodą, kuri tęsiasi 18 dienų. Šalia parodos gretimoje salėje galima buvo klausytis Čiurlionio muzikos kūrinių iš plokštelių, panaudojant labai geros kokybės stereogramofoną. Medžiaga parodai buvo gauta iš Baltų Instituto Stockholme ir Soedertaelje miesto (80.000 gyv., 35 km į p. vakarus nuo Stockholmo) kultūros komite- to.

Parodos metu vieną šeštadienį (š. m. geg. 12 d.), buvo suruošta vieša Čiurlionio kūrybos meninė-muzikalinė popietė, kurią trumpu įžanginiu žodžiu pradėjo muzikos bibliotekos vedėja G. Nordin. Po to lektorius Juozas Lingis iš Stockholmo skaitė paskaitėlę, kurioj jis apžvelgė Lietuvos valstybės ir lietuvių kultūros istorinę raidą. Jis taipgi pateikė komentarus kai kuriems būdingiems bei tautiškai simboliniams Čiurlionio paveikslams ir paskaitė keletą (švedų kalba) K. Bradūno (g. 1917 m.) ir Salomėjos Nerits (1904-1944) gražių eilėraščių, kurie buvo inspiruoti Čiurlionio vaizdingų paveikslų ir muzikos kūrinių.

Toliau kalbėjo Soedertaelje miesto teatro ir muzikos intendantas, gerai žinomas Estijoje ir Švedijoje kompozitorius, Harry Olt (g. 1929). Jis įdomiai apibūdino Čiurlionį kaip asmenybę, tapytoją ir kompozitorių, menininką, kuriam „visas pasaulis buvo viena didžiulė simfonija, o žmonės — jos gaidos“. Olt išsmoningai aptarė Čiurlionio simbolinius bei paslaptinius paveikslus, muzikos kūrinius, jo filosofiją, kosmiškas vizijas ir po to davė progos publikai valandžiukę pasiklausyti Čiurlionio simfoninės poemos „Jūra“. Anot Olt'o, šita Č. Simfonija, tiek savo kompozicija ir tiek techniška forma yra pranašesnė, negu plačiai žinomas Cl. Debussy kūnirys „La mer“; yra tiesiog stebėtina, kad tas paprasto valstiečio sūnus, 25-27 metų jaunuolis, galėjo sukurti tokio aukšto lygio muzikos kūrinius. Gal būt, tenka apgailestauti, kad Č. kelius paskutiniuosius savo gyvenimo metus pašventė tik tapybai ir padarė pentrauklę muzikos kūryboj.

Tęsinyje pateikė Olt porą, Čiurlionio liečiančių citatų, kurios buvo neseniai išdėtos Estijos viename kultūros žurnale. Vienos citatos autorius yra žinomas prancūzų kompozitorius ir profesorius O. Mesšien (g. 1903), kuris aplankęs Rytų Berlyne Čiurlionio tapybos kūrinių parodą, tačiau dar visai negirdėjęs jo muzikos, šitaip entuziastiškai prabilo: „Man ne tik kad labai patinka šitie didingi paveikslai, kuriais aš tiesiog žaviuosi, bet irgi tikiu, kad ir mano paties muzikaliniai siekimai

yra labai artimi šio genialaus meisterio idėjoms“.

Antra citata priklauso taipgi prancūzų dideliame meno žinovui ir rašytojui R. Roland (1866-1944), kuris viename savo laiške Čiurlionio žmonai taip išsireiškė: „Aš stebiuosi ir negaliu suvokti, iš kur Č. yra paveldėjęs tokią nepaprastą jausmą begalybei, nes, kiek aš žinau, Jūsų kraštas vargu ar turi tokių motyvų. Aš manau, kad Č. yra pegenęs ekstazes ir tokius jausmus, kurie apima mus, kada paskęstame sapne, ir staiga pajuntame, lyg mes skristumėm erdvės beribėje perspektyvoje. Tiesiog reikia stebėtis tais nepaprastais bruožais Č. paveikslų kompozicijoje ir idėjose, tokiais didingais atvirais vaizdais, kurie atsiskleidžia lyg iš bokštų pastatų“.

Kompozitorius H. Olt pradėjo domėtis Čiurlioniu po to, kai japonų meno žinovas Ichiro Kato iš Jokahamos skaitė paskaitą Baltų Instituto suruoštoje mokslinėje konferencijoje 1975 m., tema „M. K. Čiurlionis, lietuvių kompozitorius ir tapytojas bei koreliacija (santykis) tarp tapybos ir muzikalinės kompozicijos“. Kato, tarp kitko, rado daug panašumo tarp japonų kultūros ir Č. spalvų, formos ir muzikos meno.

Parodos pabaigoje, pagrindinėje bibliotekos salėje, buvo rodyta Lietuvoje gamintas naujas trumpas (10 min.) filmas, kuris vaizdavo Čiurlionio žymesnius paveikslus ir lydėjo juos Č. rinktinės muzikos tokiais žavingais garsais, kad net šilta darėsi lietuvių krūtinėje...

Vaesteraos mieste gyvenęs švedas, žinomas meno ir muzikos kritikas, fil. mag. Sture Hemming sąryšy su Č. parodos atidarymu idėjo Vaestmanland regiono didžiausiame laikraštyje platų bei gražų Čiurlionio įvadinį straipsnį ir didelį jo portretą, o kokią savaitę vėliau — Č. muzikos ir meno recenziją. Hemming, tarp kitko, rašo, kad jis buvo labai paveiktas Č. meistrišku garsų derinimu, puikiu sąryšiu (sinteze) tarp jo kosmiškų motyvų paveiksluose ir muzikos melodiškai turiningo turinio, kuris teikia meniško ramumo bei vidinės pusiausvyros. Anot Hemmingo, Č. muzika turi giminytės ryšių su indų muzikine filosofija ir vaizduoja gamtą tokią, kokia ji yra, be pastangų ją perkurti, kaip kad dažnai pasitaiko vakariečių muzikos mene.

Baigdamas savo recenziją, H. rašo, kad Vaesteraos miesto biblioteka, surengusi tokią puikią parodą, užsitarnavo sau didelės garbės.

Deja, paroda susidėjo tik iš Čiurlionio paveikslų reprodukcijų — apie 30 didesnio ir 20 mažo formato. Tačiau jau stebint tas reprodukcijas ir klausant jo simfonijos „Jūra“ arba „Miške“, aiškiai galima buvo pajusti, koks visapusiškai talentingas, didelis ir nepaprastas menininkas tapyboje ir muzikoje buvo Čiurlionis.

Teatro ir muzikos intendantas Olt pra-

nešė, jog yra villties už poros metų (1981) suruošti parodą ir Čiurlionio paveikslų originalų iš Lietuvos, nes tada, pagal dar nepatvirtintus planus, bus rengiamos Švedijoje „Sovietų Sąjungos kultūros dienos“, kurių pravedimas bei turinio užpildymas didele dalimi bus pavestas Lietuvai.

Čia galima dar paminėti, kad Vaesteraos mieste gyvenęs vienintelis lietuvis arch. J. Kriaučiūnas, taipgi prisidėjo prie parodos turinio, pateikdamas porą atitinkamų žemėlapių bei kai kurios literatūros apie Lietuvą, Čiurlionį bei jo muzikos gramofono plokštelių, ir, be to, Č. oficialiai popietei pasibaigus, pakvietė pas save abu paskaitininkus iš Stockholmo bei būrelį vietinių švedų, vienu ar kitu būdu prisidėjusi prie „Čiurlionio dienų“ pasisėkimo, mažam privačiam pobūviui.

J. Kr.

VILNIAUS UNIVERSITETO MINEJIMAS MELBOURNE

Melbourne (Australija) paminėta Vilniaus universiteto 400 metu sukaktis.

Akademinė dalis buvo pravesta Melbourne universiteto salėje. Šventėje dalyvavo to universiteto rektorius, visa eilė profesorių, keletas parlamento narių ir kitų tautybių atstovai. Šventėje dalyvavo apie 400 žmonių. Pagrindinę kalbą pasakė prof. Zigmąs Budrikis.

Meninę dalį sudarė dainos ir tautiniai šokiai.

Ta proga buvo platinami 2 anglų ir lietuvių kalbomis leidiniai, skirti susipažinti su Vilniaus universitetu, kuriuos paruošė Albertas Zubras.

VILNIAUS UNIVERSITETUI 400 METŲ

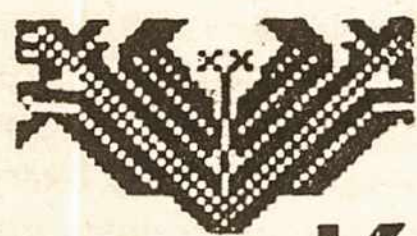
savo pranešimus skaito įvairių šalių atstovai. Dabartiniu metu Universiteto balistai aktyviai tyrinėja lietuvių kalbos senus lietuviškus raštus.

Filologai tyrinėja istorinę dialektologiją, fonologiją, etimologiją, žodžių susidarymą, istorinę gramatiką, lyginamąją baltų kalbų gramatiką. Intensyviai studijuojama dabar jau mirusi prūsų kalba, baltų kalbų ryšiai su kitomis indoeuropiečių kalbomis. Visi šie darbai įgavo tarptautinį pripažinimą.

Vilniaus Universitetas glaudžiai bendradarbiauja su Greisfildo, Prahos, Krokuvos Jogailos Universitetais.

Kiekvienais metais būrelis Universiteto jaunų mokslininkų stažuoja įvairiose socialistinėse ir kapitalistinėse šalyse ir šių stažuočių geografija kasmet plečiasi. Fizikai, matematikai, teisininkai ir kiti specialistai tobulinasi JAV, Prancūzijoje, Austrijoje, Šveicarijoje, Japonijoje, Kanadoje.

EUROPOS LIETUVIS Rita Čiuplytė

PIRKITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS

Halina Mošinskienė

**LITERATŪROS BŪRELIO
POBŪVYJE**

įvykusiame š.m. spalio m. 27 d. inž. Arūno ir Margaretės Steponaičių rezidencijoje buvo pristatyta poetės Janinos Degutytės (g. 1928 m. Kaune) kūryba. Jos poezijoje randame daug meilės gamtai, gyvenimui, žmogui, būdingas dramatiškumas, jausmo ir minties sintezė. Daugelio atveju poemų struktūra improvizacinė, laužyta ritmika, staigūs poetinės frazės posūkiai. Buvo paskaityti eilėraščiai iš J. Degutytės paskutinės poezijos rinktinės "Tylos Valandos" — išl. Vaga Vilnius 1978 m. 335 psl. Skaitė R. Steponaitytė ir Janina Valavičienė.

Didelį susidomėjimą sukėlė R. Neimanto kelionių reportažas, kuriuo ir pasidalinsime su skaitytojais.

„SUSITIKIMAI SU JAPONIJA“ — TOKIJA per Odesą — Paskaitos apie Čiurlionį — Donelaitis prakalba japoniškai — Mato Šalčiaus archyvas.

— "Viename japonų namelyje, stovintiame vaizdingame sodelyje, garbės nišoje tōkonomoje, vietoj įprastokakemono tipo paveikslų, pamačiau mūsų dailininko ir kompozitoriaus M.K. Čiurlionio portretą. Po juo stovėjo išraiškinga jkebana.

Portretas šitame namelyje manęs nė kiek nenustebino. Juk čia gyvena Japonijoje veikiančio M.K. Čiurlionio klubo prezidentas Ichiras Katas - Ichiro Kato. Nestebino ir turtinga lituanistinė I. Kato biblioteka. Joje pastebėjau ir bibliografinėmis retenybėmis jau tapusių veikalų iš Lietuvos istorijos ar nagrinėjančių įvairias meno, kultūros, literatūros, taip pat ekonominio gyvenimo sritis. Ne tik lietuvių, bet ir anglų, vokiečių, rusų, ir kt. kalbomis. Tokia turtinga biblioteka sukaupta daugiau kaip per dešimt metų.

... Kartą I. Katas buvo nuvykęs į Odesą ir lankėsi prie Rytų ir Vakarų muziejaus veikiančiame M.K. Čiurlionio klube, susipažino su jo aktyvistais, pirmiausia menotyrininke Jelena Šešestova. O toji supažindino I. Katą su mūsų dailininko ir kompozitoriaus kūryba. Kiek vėliau Japonų „čiurlioniečiai“ užmezgė ryšius su M.K. Čiurlionio dailės muziejumi Kaune, šio įžymaus menininko kūrybos tyrinėtojais Lietuvoje.

I. Katas rodo ne tik įvairias knygas, bet ir M.K. Čiurlionio kūrinių reprodukcijas. Jos neguli aplankuose, — sako I. Katas, — nuolat keliauja po šalį Per tuos dešimt metų, klubo aktyvistai surengė kelis šimtus koncertų — paskaitų — parodų, skirtų Čiurlioniui...

Kas tie aktyvistai? Pasirodo, pirmiausia mūsų tėvynainio kūryba susidomėjo kompozitoriai — mat, I. Katas kuria mu-

VOLUNGES CHORAS kviečia visus i

LINKSMAVAKARI

Gruodžio 1 Dezebmo 1979 20:00 val. Šv. Kazimero Parapios Saleje

“VOLUNGĖS.. choras su vadove Kristina Valavičiūte pasirodo JAPONŲ FOLKLORO FESTIVALYJE. Dabar choras ruošia įdomią programą LINKSMAVAKARIUI. Nuotr.A. Valavičiaus

ziką, puikiai skambina pianinu, — po to dailininkai, menotyrininkai, kritikai. Pats I. Katas iš profesijos žurnalistas, menotyrininkas, Tarp jų atsirado keletas žmonių, kurie parengė paskaitas, išmoko skambinti M.K. Čiurlionio kūrinių ir émé tokias paskaitas — koncertui rengti Jokohamoje, Tokijyje ir kitur. Susidomėjimas — didžiulis. Ne tik specialistai, bet ir šiaip išsilavinę žmonės teigia, kad M. K. Čiurlionio kūriniai jiems suprantami, artimi senosioms japonų graviūroms.

Daugiausia pasidarbavo, populiariant Čiurlionį Japonijoje I. Katas, kuris ne tik skatina kitus susidomėti mūsų menininku, bet ir pats jau surengė ciklą Čiurlionio autorinių vakarų—koncertų, skaitė paskaitas apie mūsų menininką ne tik Japonijoje, bet ir Švedijoje (1975, 1979 m.), JAV-bėse (1976 m.) ir kitur. Be to, paskelbė keletą straipsnių svarbiausiose šalies muzikos, dailės žurnaluose. Parengė straipsnį ir pasaulinei meno enciklopedijai, kuri turi netrukus pasirodyti Japonijoje. Kol kas dar nepavyko įgyvendinti svajonės įkurti Japonijoje nuolat veikiančią M.K. Čiurlionio paveikslų reprodukcijų galeriją, bet tikimės ir šitai padaryti ateityje.

Tchiro Katas planuoja parašyti monografiją apie M.K. Čiurlionį ir Rytų me-

no santykį. Tam jis mokosi lietuvių kalbos, žada atvažiuoti į Lietuvą ilgesniam laikui kaupti medžiagos, studijuoti reikiamų dokumentų.

Su Ichiru Katu jo "lietuviškoje" bibliotekoje kalbėjomės ne vieni, susitikime dalyvavo ir kitas didelis Lietuvos bičiulis — Tokyo ekonomikos koledžo profesorius Ikuo Murata. Abu — labai skirtingo charakterio žmonės. I. Katas santūresnis, taupių judesių, o Ikuo Murata — linksmas, gyvas. Jeigu kas neišeina, neatsimena žodžio — o kalbėjau su abiem japonais tikrai lietuviškai — tuoj prideda pirštą prie smilkinio. Tačiau, nepaisant charakterio skirtumų, jiedu labai panašūs savo dalykiškumu, kruopštumu su kuriuo imasi lietuviškos tematikos. Abu maždaug vienmečiai, jiems po keturiasdešimt.

Ikuo Murata susidomėjo Lietuva, dar studijuodamas Tokijo Vasedos u-tete sanskritą. Iš pradžių savarankiškai pramoko lietuvių kalbos, kaip priklausančio indoeuropiečių kalbų grupei. Vėliau latvių ir lietuvių kalbų mokėsi Ohio Universitete JAV-bėse. Baltistikos "karjerą" pradėjo išvertęs baltistų straipsnių ir paskelbęs juos koledžo mokslinių darbų rinkinyje. Ten pat 1971 m. išspausdino (nukelta į 10-tą psl.)

JUOZAS GRĮŠMANAUSKAS

TOLIMIEJI KVADRANTAI

LIŪDI RŪPINTOJĖLIAI

Kova prieš tikybą prasidėjo lygiagrečiai, kaip ir varymas į kolchozus. Puikiai žinodami, kad taip greitai negalima pakeisti žmonių nusistatymo kiekvienoje dvasioje arba namuose, komunistai darbo ima si nuo ten, kur žmonės viešai garbina Dievą-nuo bažnyčių naikinimo.

Jie negriauna šventovės pastatų, tik tai paprastu būdu apdeda bažnyčias mokesčiais. Bažnytkaimis, miestelis, kur parapijiečių keletas šimtų, turi mokėti nuo 4 iki 6 tūkstančių rublių. Miestuose bažnyčios mokestis siekia iki 9 tūkstančių rb.

Ligi žmonės gyveno dar savame sklype, nors juos ir gulė vis kas kart vargiau bekeliama mokesčiai, vis šiaip taip sumesdavo pinigų bažnyčiai gelbėti. Bet, kai palaiptu kaimas po kaimo, vienkiemiai ir sklypininkai buvo varomi į kolchozus, žmonių piniginiai reikalai labai pasunkėjo.

Žmonės jau nieko negalėjo parduoti savo naudai – ką? Iš kur jie gali ištraukti rublį, jeigu ir jo višta ne jo, ir jo karvės pienas ne jo, ir rugiai, kuriuos jis kerta, ir visa kita yra kolchozo? O reikalas pirktis kasdieninio vartojimo daiktų, kol žmogus gyvas, nesibaigia, tai ir nuneša kiekvieną atliekamą kapeiką.

Tačiau savo šventovėms gelbėti žmonės iki paskutiniųjų stengėsi surasti rublį iki to momento, kada tie mokesčiai pasidaro "neįkandami". Tada jau kiekvienas žino, kad tokios aukos jis nebegali atnešti, ir jų bažnyčia bus uždaryta.

O po to, kai atsitinka taip, prasideda dar skaudesnis dalykas. Per valsčių keliaujantieji agitatoriai, susiriesdami aiškina, kad Stalino konstitucija nedraudžia jokių tikybų, kad kiekvienas gali laisvai vaikščioti į savo bažnyčias, tik tai, girdi, kiekvienas trobesys turi būti apdraustas, tai ir bažnyčios taip pat. Girdi, kas kaltas, jei žmonės patys tuo nesirūpina.

Kai bolševikai taip aiškinasi iš vienos pusės, iš kitos jie begėdiškai varo propagandą prieš religiją. Jie kalba visokiomis progomos suaugusiems, bet žino, kad tai yra kiečiausia medžiaga. Tad jie stengiasi palaužti nuo pat kūdikių.

Darželio amžiaus vaikai auklėjami iš karto komunistiškai, o vėliau spaudimai ir grąsinimai. Jeigu "spaliukas" ar pionierius jie veikia geruoju, tai gimnazistai varu verčiami būti komjaunuoliais, nes, nepriklausant šiai organizacijai, dažnai užkertama galimybė ir siekti tolimesnio mokslo ir ramiai jaustis, nes esi saugomas kiekviename žingsnyje.

Iš vaikų širdžių yra raunami pagrindiniai tikėjimo daigeliai, kurie sėjami namuose, tėvų žodžiais, viskas, kas vaikų knygoje visuose kraštuose kalbama apie dangų, angelus, Dievą ir pasakas su nematomu gražiu pasauliu, čia yra paversta koliojimu, raudonųjų didvyrių garbinimu ir kitkuo, kas užmuša vaikišką fantaziją.

Gimnazijose prasideda "politinio švietimo" kursai, kur jau stipriau puolama religija. Ir viskas, ar paimsi į rankas laikraštį, ar atidarysi radiją, ar būsi nuvarytas į susirinkimą, ar kalbėsi asmeniškai šiaip sau gyvenime, visur nuobodi ir biauri pajuokimo ir grąsinimo pilna propaganda.

Bet tas visas spaudimas atsimuša į žmonių širdis, kurios pasilieka drąsios ir stiprios. Ir visos pastangos sutrupa. Ir tie mažieji, visą dieną mokykloje kalami netikėti, bėgdami po pamokų namo, dažnai užsuka bažnyčion, o berniukai nebijo eiti ir mišioms tarnauti.

SKAITYTOJAI RAŠO...

Skaitydami "KĄ ir KAIP APIE MUS RAŠO" Rimas Amalviškis Tėviškės Žiburiuose, 1979. VIII.23 – Nr. 33-34 (1540-1541), perspaudintuose Mūsų Lietuvoj Nr. 42 (1627) 1979 spalio 25 d. jautėme, kad BLJS privalo duoti paaiškinimus jam ir žmonėms, kurie apie tai skaitė.

Kas liečia Brazilijos ekonominę situaciją, p. Amalviškis yra labai gerai informuotas. Bet vien tik apie tai.

Norėčiau pastebėti, kad pono Amalviškio statistika nereali. V si žino, kad dauguma brazilų studentų laiko stojamus egzaminus universitetus gruodžio, sausio bei vasario mėnesiais, nes tuo laiku beveik visuose universitetuose laikomi tie egzaminai. Tik pora universitetų arba fakultetų daro egzaminus liepos mėnesį. Dauguma tuos egzaminus pritaiko prie vidurinės mokyklos mokslo meto galo, tai yra – gruodžio mėnesį.

Tas nereikia kad mažai lietuvių įstoja į fakultetus, žiūrint proporcijos. Jeigu kas norėtų gauti didesnę naujų lietuvių studentų įstojusių į fakultetus sąrašą užtenka paimti Mūsų Lietuvos Nr. 1 (1596) 1979.III.22 ir patikrinti išsamius, kun. V. Pupinio surinktus, davinius.

Norime painformuoti taip pat skaitytojus, kad Brazilijoje buvo bandoma duoti stipendijas jaunimui ir iš to nebuvo gauta jokios pozityvių rezultatų. Iš tų visų jaunuolių, kurie gavo stipendijas, labai maža dalis bendradarbiauja su lietuviais. Dauguma jų tik gavo pinigus ir mažai kas juos lietuviškoje veikloje bematydavo.

Savaime suprantama, kad visi bandymai turi savo reikšmę. Be jeigu nedavė gerų rezultatų, tai nesąmonė vėl tą patį daryti. Mūsų nuomone svarbiau išleisti arba investuoti visuomenės pinigus perkant stovyklavietę, statant jaunimui sporto aikštes, investuojant lietuviškas šeštadienio mokyklai, negu kad suteikti stipendiją vienam jaunuoliui vien tik dėl to, kad jis yra lietuvis, nežiūrint ar jis prisidės prie lietuvių kolonijos veiklos baigęs mokslą.

Iš pono slapyvardininko straipsnio galima pastebėti, kad jis nežino kas yra J.S. ir kaip ji veikia. Kas liečia narių gausumą, tai reikia pasisakyti, kad visas lietuvių kilmės jaunimas priklauso pr J.S.. Nereikia jiems įsirašyti ar panašiai. BLJS veikia PLJS globoje ir kartu su BLB. Jeigu jūs pažįstat BLB ir kaip ji veikia tai nėra sunku suprasti kaip veikia ir BLJS, nes yra panašios veikimo gairės.

Manau kad dar reikia išaiškinti skirtumą tarp paprastų organizacijos narių ir valdybos narių skaičiaus. BLJS turi tik 6 elementų valdybą. Taip yra statutų nustatyta. Norėčiau priminti kad ir PLJS valdyba nėra gausesnė už musiškę.

Ar mes esame stipri organizacija ar ne ir ar būsime ateityje, tas priklausys nuo kaip žmonės mus įvertins ir mus priims dirbti visuomenė.

BLJS buvo įsteigta Brazilijoje 1976 m. ir gavo savo antrą valdybą tik prieš mėnesį. Tas reiškia, kad yra labai nauja organizacija. Ji nėra turtinga organizacija, bet turi savo tikslus ir bandys juos įvykdyti. Galime tik pasakyti, kad tarp mūsų neradite slapyvardininkų kurie rašytų į užsienį, teikdami negatyvias informacijas, susilpninančias užsieniečių nuomonę apie mūsų Brazilijos lietuvių organizacijas.

Sandra Saldytė – ryšininkė

F.ÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda-Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

LITERATūros BURELIO

POBUVYJE

lietuvių liaudies pasakos "Zaltys ir mergaitė" vertimą, o po metų – ir labiausiai paplitusį jos variantą "Eglė žalčių karalienė". Pasaka taip jį patraukė, taip kad net savo pirmagimį sūnų pavadino – Eglės vardu. Dabar mažasis Eglė ruošiasi į mokyklą. Bando tarti lietuviškus žodžius, kaip ir I. Kato vaikai.

Bet tai buvo tik pradžia. Po vieno kito straipsnio ėmėsi K. Donelaičio "Metų". – Poemą verst baigiau, – pasakė I. Murata. Trys dalys jau išleistos atskiromis knygelėmis, o ketvirtoji rengiama spaudai. Manau, kad dar šiemet ji turėtų pasirodyti, o kitais metais – visa poema atskira knyga.

Versdamas "Metus", I. Murata "laisvalaikiu", kaip jis pats sako, išvertė A. Baranausko "Anykščių šilelį". – Labai jau gražiai skamba Baranausko eilės, tvirtina I. Murata, – negalėjau atsispirti...

Pastebėjau, kad profesorius apskritai daug dėmesio skiria poezijos ir šiaip literatūrinio teksto skambėjimui. Neatsitiktinai, naudodamasis proga, jis paprašė dirbusį Japonijoje kaunietį inžinierių V. Staugaitį ir jo žmoną įskaityti į magnetofono juostelę nemažą dalį "Metų"...

– Ką ruošiatės versti, baigę "Metus"?

– Vėl grįšiu prie lietuviško folkloro, kuris mane labai domina. Versiu "Lietuviškų pasakų" knygą.

Profesorius šypsosi: knyga stora, dar bo užteks ilgam. Negalys atsidėti tik vertimui, kur dėsto sanskritą, anglų kalbas Tokijo universitete vadovauja aspirantams, kurie specializuojasi baltistikoje.

Trejetas gabių aspirantų žada pasižvelgti ir lietuvių kalbos studijoms, – pasakoja profesorius. Tuo galima tik pasidžiaugti, darbo užtektų ir gausiam vertėjų būreliui.

– Kaip gyvena jūsų vertėjas iš japonų kalbos – Arvydas Ališauskas? – paklausė I. Murata.

Pasirodo, jam gerai žinomos mūsų kol kas vienintelio Lietuvoje japonų kalbos žinovo ir vertėjo A. Ališausko išverstos ir "Vagos" išleistos knygos. Deja, negirdėti, kad kas nors ateitų jam į talką. Japonų autorius dažnai verčiame per tarpininkus, nuo to gerokai nukentčia autentiškumas.

Prie žaliosios arbatos puodelio kalbėjomės apie lietuvių – japonų kultūrinių ryšių istoriją.

Dra. HELGA HERING

MEDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

Esate kviečiami

Šių metų Gruodžio mėn. 1-ą dieną, šeštadienį, 15-tą val., visi sąjungiečiai, draugai ir bičiuliai, dalyvauti, LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANÇA MOTERŲ SEKCIJOS suruoštame.

B A Z A R O

atidaryme, ir būti pirmiesiems pasirinkti ir įsigyti gražias ir vertingas dovanas pigiausiomis kainomis. Bazaras veiks dvi dienas – gruodžio pirmą ir antrą, pradedant nuo trečios valandos po pietų. Veiks "Mini Bufetas" su skaniais paruoštais užkandžiais ir gėrimais. Dalyvaukime skaitlingai šiame paruošime. Įėjimas visiems laisvas. Visas pelnas skiriamas labdarybės reikalams.

Rua Lituania, 67 - Moóca

– Studijuodamas archyvus, aptikau, kad praėjusio amžiaus pradžioje Japonijoje lankėsi nemaža žmonių, kurių pavardės primena jūsiškes – pasakė I. Katas, – laiko radęs, pasidomėsiu išsamiau...

Visiškai įtikėtina, kad tame piligrimų būrelyje, kuris po Meidzi revoliucijos, pašalinusios beveik tris šimtus metų trukusią saviizoliaciją, plūdo į atvėrusią pasaulio duris Japoniją, galėjo būti ir mūsų tautiečių. Juk ten nukeliavo 1896 metais žurnalistas S. Ringartas, įsirusęs į kelionę aplink pasaulį pėsčiomis. Net keturius mėnesius jis gyveno Japonijoje ir tą viešnagę aprašė knygoje "Per pasaulį pėsčiomis", 1899 m. išleistą St. Peterburge E. Monžvido – Montvido spaustuvs. O kas nežino mūsų keliautojo žurnalisto Mato Šalčiaus, kuris Japoniją aplankė ir vėliau savo įspūdžius papasakojo knygoje "Svečiuose pas 40 tautų".

Beje, M. Šalčiaus turėta ir daugiau įdomių kontaktų su Japonijos meno ir kultūros veikėjais. Jie dar laukia tyrinėtojų įvertinimo, kaip ir visas šio įdomaus žmogaus archyvas, artimųjų kruopščiai tvarkomas. Ypač vertingi ten saugomi dokumentai, susiję su M. Šalčiaus kelionėmis po rytų kraštus.

Reikia manyti, kad rastume ir daugiau žmonių, kurių darbus nepelnytai nugulė laiko dulkės, o jas nužėrus užtikime žinių apie draugystės tiltus, jų tiestus nuo Baltijos iki Japonų jūros.

R. Neimantas

„Kauno Tiesa“, 1979.X.12

Janina Degutyte

ČIURLIONIS KARALIŲ PASAKA

Palinko karaliai prie saulės židinio.
Mažytis kraštas karalių delne.

... Vitražai rausvi ir pienuoti berzeliai.
Žuvys ir žvaigždes upių dugne...

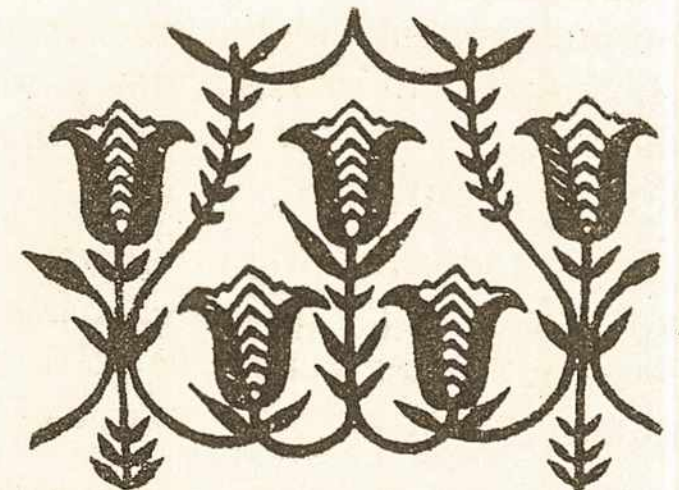
Mažytis kraštas delne suvirpa.
Ko tu pabūgai? Ko tu šauki?
O kad sušiltų prie saulės židinio
Tavo šilainė, pilka, jauki.

Kažkur vidunaktis... Medžiai nubunda...
Kažkas vidunaktį kelio neranda...
O mano kraštas – šaltiniu raštas.
O mano kraštas – saulės legendoj.

... Rugių pražydusių artimas kvapas.
Krykščia berzeliai ant aukšto kalno.
O kad laikytų šviesus karaliai
Kraštą mažyti ant savo delno.

1961 m.

parinko Halina Mošinskienė

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

SPAUDOS VAJUS

ASMENINIAI KALĖDU SVEIKINIMAI

M.L. nauja spausdinimo mašina galima atspausdinti kalėdinius sveikinimus ir paskiriems asmenims arba firmoms.

Tai kitas būdas prisidėti prie mūsų išmokėjimo.

NAUJA ML SPAUDOS MAŠINA DIRBA

Ruošiantis kalėdom buvo atspausdinta su nauja mašina kalėdinių sveikinimų kortelių. Iš Italijos taip pat buvo gauta gražių lietuviškų kalėdinių kortelių. Kas rašo – ypač j Lietuvą, turi pasiskubinti, nes siunčiamus sveikinimus gruodžio mėnesį, sovietinis paštas užlaiko.

Siųskime kiek galint daugiau kalėdinių kortelių į Lietuvą ir taip padėkime mūsų broliams kovoti už Kalėdų šventės išlaikymą.

MŪSŲ ŽINIOS

POPIEŽIUS KVIEČIAMAS Į V. ZELINĄ

Šv. Juozapo parapijos klebonas V. Zelinoj kun. Juozas Šeškevičius parašė laiską popiežiui Jonui Pauliui II, kad kuomet Jis atvyks į S. Paulį, teiksusi aplankyti lietuviškąją parapiją, tarti žodį ir palaiminti ten susirinkusius visų pavergtų tautų atstovus.

Lietuviai yra vieninteliai svetimtaliai, kurie yra pasistatę savo bažnyčią S. Paulyje.

Laiško nuorašas yra pasiųstas S. Paulo Kardinolui, Popiežiaus palydovui Vyskupui Marcinkui, didžiam lietuvių bičiuliui Kard. Samore, Prel. Bačkiui ir kitiems Popiežiaus programą įtakojantiems asmenims.

Tikimasi, kad Jonas Paulius II, patenkines savo kelionės daug mažesnių prašymų, neatsisakys patenkinti šito, kuris Jam turėtų būti labai prie širdies.

IŠ PEDREIRA, SP.

Apie 40 kilometrų nuo Campinas, SP. randasi Pedreira, SP. Tas patrauklus – kalvutėmis, flora, geru oru, ir garsus keramikos išdirbiniais miestelis, dabar mini savo 83-čiuosius gyvavimo ir augimo metus.

Žinia, kad lietuvių yra beveik visose 26-šiose Brazilijos valstijose ir teritorijose. Tačiau, vien tik S. Paulo estade lietuvių gyvena, kiek žinoma, 102-jose vietovėse.

Esame tada, išsiskirstę nemažiau kaip "žydėlio bitės".

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ ir
ŠV. JUOZAPO KATALIKŲ LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

MALONIAI KVIEČIA VISUS

PIKNIKĄ LITUANIKOJ

1979 lapkričio 25 Novembro 1979

PELNAS SKIRIAMAS "MŪSŲ LIETUVOS" SPAUDOS MAŠINAI SUMOKĖTI
NEUŽMIRŠKITE

PRALEISKIME IA DIENA GAMTOJE IR KARTU PAREMKIME MUSŲ SPAUDA
LITUANIKA YRA MŪSŲ VISŲ

AUTOBUSAI IŠVYKS IŠ V. ZELINOS MOKOS IR C. VERDE.
Bilietus galima gauti abiejose parapijose, pas J. Tatarūną Tel.
ir Mariją Stankūninę (R. Antonio Lopez Filho, 55 – C. Verde)

Pedreira miestelio gyventojai pažįsta ir džiaugiasi Aldonos Medziukevičiūtės (po vyru: Gerencijų) šeima.

Pati Aldona yra iš žymiosios Kutkų – Sečūnų – Medziukevičių... giminės, Pedreiriečiai Gerencijus pažįsta kaip "profesorių šeimą", nes iš keturių vaikų – Ričardas, Marija (Lala) ir Cecilija gražiai reiškiasi mokytojavime.

Šeimos "Caçula" – Ronaldas yra gal net dar daugiau žadantis...

Be to, Gerencijų šeima palaiko taurius ryšius su vietos autoritetais ir kaimynais. Ji pasižymi ne vien savo erdviais, meniškai sutvarkytais namais, bet ir sveitimumu bei dvasios jaunatviškumu.

Bekalėdojant (pačių šeiminių Pedreiron nuvėžintas) – kun. Petras Urbaitis, su džiaugsmu nugirdo, kad šios nuširdžios šeimos globoje, sraunosios Jacaré upės pakrantėse, galėtų ir São Paulo lietuviukai (skautai ar ateitininkai) pabuvoti, pastovyklauti, dvasiniai bei fiziniai atsigauti.

"Prof. Lala" yra patvari peteliškių – lapų – žiedų... kolektantė. Moksleiviams toks hobby yra ir naudingas ir patrauklus.

–KPU–

● Mokslo srityje skaityk naujausius veikalus, literatūroje – seniausius. Klasikinė literatūra yra visomet nauja (Bulwer-Yytton).

VALIO GARBĖS PRENUMERATA!

Daug kas neatskiria tarp ML GARBĖS PRENUMERATORIAUS ir GARBĖS LEIDĖJO. Prenumerata yra visiem metams, o laida tik vienam numeriui. Dabar Garbės Prenumerata kainuoja 3.000 kr. o Garbės Laida – pusę tiek, 1.500 K. Pirmasis naujos prenumeratos pavyzdys yra

PP. **MARIJA ir ALEKSANDRAS BUMBIAI**

per Spaudos Šventę paaukoję 3.000 Cr. Jiems ML administracija labai dėkoja. Dėkoja taip pat tiems, kurie dar prisidėjo prie spaudos mašinos išmokėjimo.

levai KUTKIENEI - 1.000 Cr.
Vera ZAKAREVIČIENEI - 1.000 "
Feliksui GIRDAUSKUI - 1.000

AGUA RASA

MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ per lietuviškas pamaldas bus N. S. de Lourdes bažnyčioje lapkričio (novembro) 18 d. – trečiąjį šio mėnesio sekmadienį. Prisidėję visi apylinkės lietuvius gausiai dalyvauti.

Primenama, kad per mišias surinktos aukos bus skiriamos LIETUVIŲ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKAI leisti portugalų kalba.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

VLADAS ČESIŪNAS LAIKOMAS VILNIAUS PSICHIATRINĖJE LIGONINĖJE

Naujausiomis žiniomis, sužalotas Vladas Česiūnas laikomas ne Maskvoje, bet Vilniaus psichiatrinėje ligoninėje.

Nežinodami, kad jis buvo pabėgęs, vilniečiai stebisi, kodėl ir kaip jis atsidūrė tokioje nelemtoje padėtyje.

V. ČESIŪNAS BUVO APNUODYTAS

UPI spaudos agentūros pranešimu, V. Česiūnas buvo apnuodytas ir pagrobtas, kad neparašytų knygos apie sovietinį sportą. Tokios nuomonės esanti saugumo policija Hamburge.

Apie būsimąją knygą jis pasisakė Čikagos laikraščiui ir po 9 dienų dingo.

Kaip spėjama, apnuodytas jis buvo hormonų narkotikais, kurie esą plačiai naudojami sovietiniuose kraštuose

„WELT AM SONNTAG“ APIE VLADĄ ČESIŪNĄ

Dar nežinodamas Vlado Česiūno aiškiesnio likimo, vokiečių „Welt am Sonntag“ spalio 7 d. išspausdino Horst Zimmermann didesnę reportažą apie jį. Reportaže pasakojama apie jo pabėgimą, gyvenimą Altenoje ir spėliojimus, kas su juo bus atsitikę.

Pabėgimą jis pradėjęs paskambindamas Altenoje Ursulai ir Ferdinandui Forkertams, savo bičiuliams. „Čia Vladas“, pasisakė jis, papasakojo, kad esąs atvažiavęs su delegacija į Frankfurtą kaip pasaulinių varžybų baidarėmis stebėtojas ir būtinais turis pasikalbėti.

Ursula Forkert 1972 m. olimpiadoje, buvo lietuvių ir rusų sportininkų vertėja. Nuo to laiko Forkertai palaikė su V. Česiūnu ryšį ir prieš trejetą metų buvo nuvažiavę į Vilmnių jo aplankyti. Jie, sako, buvę vieninteliai Federalinėje Vokietijoje, kuriuos jis arčiau pažinojo. Tai jie savo namuose ir apgyvendino V. Česiūną, suvedė jį su Altenoje gyvenančių baidarininkų sporto meistrų Detlef Lewe ir su Vokietijos baidarininkų sąjunga. Lewe sako: „Jis turėjo galimybių pasidaryti sporto instruktoriumi.“ Pas Forkertus jis

gerai jautėsis. Rugsėjo 13 d. autobusu išvažiavo į Iserlohną, bet vokiečių kalbos pamokoje jau nebepasirodė. Kriminalinė policija neužtinkanti jokių pėdsakų. Policijos išvada: pagrobti jį turėjo tokių darbų specialistai

Kriminalinė policija dar kelianti klausimą, kad V. Česiūnas galėjo nusižudyti F. Forkertas sako, kad jis ne toks žmogus. O jeigu, sako, būtų susigalvojęs savo noru grįžti, tai būtų pasiėmęs daiktus. Forkerto baigiamieji žodžiai: „Niekad nebūčiau pagalvojęs, kad tokie dalykai būtų galimi šių dienų Vokietijoje. Ateityje, kurie pas mus ieškos prieglobsčio, visi turėtų iš to pasimokyti: turėtų atsargesni būti ir dar labiau savo saugumą pasirūpinti.“

Prie reportažo išspausdinta fotografija: olimpiadoje laimėjęs aukso medalį, Vladas Česiūnas laiko rankoje gėlių puokštę ir šypsosi.

MŪSŲ ŽINIOS

KRIKŠTYNOS

Šeštadienį 27 spalį, 11 val. ryto. Šv. Kazimiero koplyčioje kun. S. Šileika pakrikštijo Vandos Petkevičiūtės ir Nivaldo Fiorilli pirmagimę dukrytę FERNANDA CARLA, gimusią prieš du mėnesius. Kūmai buvo sesuo Alda Petkevičiūtė ir jos vyras Piero Vestri.

Po krikšto visi nuvyko į Petkevičių sodybą Armelino Matarazzo Rajone ir tenai, a.a. Antano Petkevičiaus dailiai įveistam sode, vaismedžių pavėsyje valgė churasco ir praleido kelias smagias valandas.

GIMTADIENIS SU NUOTYKIAIS

Kai Stasės ir Vlado Jurgučių draugai atvyko į jų namus atšvęsti Stasės gimtadienį, rado šeiminius susirūpinusius. Tokia nuotaika netinka gimtadieniui. Kas atsitiko? Dienos metu, gatvėje, augščiau pastatyta „Combi“ pasiliosavo ir įvažiavo tiesiai pro vartus (juos išlauždamas) į namą. Žinoma, šeiminkai buvo labai išgąsdinti bet nebuvo didelių nuostolių.

Stasės gimtadienis visų šventųjų dieną buvo atšvęstas linksmoj nuotaikoj ir visi užmiršo tą pačią dieną įvykusį nelaimingą ir sukrečiantį atsitikimą. Visi sudainavo „Ilgiausių, laimingų ir džiaugsmingų metų“ ir palinkėjo Stasei geros sveikatos.

Šito ML numerio
GARBĖS LEIDĖJA

yra

Pnia. ELENA PAVILONIENĖ

Jai ML Administracija dėkoja.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS ŽINIOS

PATRIARCHALINĖ ŠEIMYNA

Vincas ir Pranciška Stuokaitė Kliukai iš Itaqueros persikėlė gyventi į Mooką.

To persikraustymo į centralesnę lietuviams gyvenvietę norėjo ne tik Vincas ir Pranutė, bet ir visa jų plati giminė.

Pirmasis didingas tos patriarchalinės šeimos ir jos bičiulių susitikimas įvyko šv. Kazimiero parapijos koplyčioje Povilo – Onos – Petro Stuokų prisiminimo mišiose, spalio (outubro) 27 d.

Sekė antroji, to vakaro, programos dalis.

Erdviuose gerai nupirktuose namuose rado vietas ir šešios sūnų šeimos ir gausūs bičiuliai.

Subuvime dalyvavęs kun. Petras Urbaitis susipažino su bent 40 dalyvių. Jis gavo virš dešimt tikslų adresų su telefonais ir pakvietimą ir tas šeimas aplankyti, jų namus ir gyventojus palaiminti.

Kliukų šeima pasižymi ne vien atžalyno gausumu, bet ir kultūringumu bei stipriu religingumu.

Dieve, taimink tą patriarchalinę šeimyną ir duok, kad daugiau kas jos pavyzdžiu pasektų.

VEIKLOS KALENDORIUS

Lapkričio 9 d. Religinės Kultūros Pokalbis Šv. Kazimiero parapijoje, 20 val.

Lapkričio 9 d. BIBLINIS VAKARAS C. VERDE ponių Marijos ir Vincentinos bute 20 val.

Lapkričio 18 d. MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ Agua Razoj per lietuviškas pamaldas N.S. de Lourdes bažnyčioje 8,20 val.

Lapkričio 25 d. PIKNIKAS LITUANIKOS sodyboje.

Gruodžio 1 d. VOLUNGĖS choro LINKSMAVAKARIS Šv. Kazimiero parapijos salėje 20 val.

Gruodžio 1-2 d. Sąjungos moterų sekcijos BAZARAS.

Gruodžio 9 d. MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ Tucuruvi ir Jačanoje gyvantiems lietuviams JAČANĀ SEMINARIJOS KOPLYČIOJE 8,30 val.